

สรุปการวิจัย และ ข้อเสนอแนะ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมาเป็นเวลานาน แม้จะได้รับควมสนใจในการเร่งรัดพัฒนาเป็นพิเศษ เช่นประเทศอื่นในภูมิภาคเดียวกัน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็สามารถขยายตัวและทำรายได้ให้แก่ประเทศในรูปของการดึงดูดเงินตราต่างประเทศเข้ามาช่วยลดยุทธการขาดดุลการชำระเงินของประเทศได้บ้างพอสมควร นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังช่วยสร้างงานและก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนในหลายระดับอาชีพ ส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม และรายได้ประชาชาติ อันเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม การวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสิ่งหนึ่งในกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพราะการวางแผนการท่องเที่ยวนั้นจะต้องมีการประมวลข้อมูลด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านสภาพทั่วไปของพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ อยู่ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว ลักษณะด้านตลาดการท่องเที่ยวตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ข้อมูลเหล่านี้จะต้องถูกนำมากลั่นกรองและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อหาแนวทางและมาตรการในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เจริญก้าวหน้าและกระจายไปตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ซึ่งผลที่จะได้รับก็คือความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ

7.1 สรุปสภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี

จังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันตก มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 6,356.9 ตร.กม. มีระยะทางห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 125 กม. หากเดินทางโดยรถยนต์ตามเส้นทางหลวงสายธนบุรี-ปากท่อ จะใช้เวลาประมาณ 1 ช.ม. 30 นาที ถึง 2 ช.ม. เข้าสู่ตัวเมืองเพชรบุรี จ. เพชรบุรี มีอาณาเขตด้านทิศตะวันตกติดกับสหภาพพม่า ลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงทอดตัวตามแนวเหนือใต้ ทิศตะวันออกจรดอ่าวไทย ทำให้มีลักษณะของชายฝั่งทะเลที่เป็นชายหาดเพื่อการ

ท่องเที่ยวได้หลายแห่งเช่น หาดเจ้าสำราญ หาดชะอำ กิ่วเหมือดดีติดต่อกับอ.ปากท่อของ จ.ราชบุรี และอ.วังมะปราง จ.สมุทรสงคราม กิ่วไตติดต่อกับอ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ นอกจากนี้ชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญแล้ว ลักษณะภูมิประเทศทางด้านตะวันตกส่วนใหญ่ยังเป็นสภาพป่าไม้ ซึ่งเป็นต้นน้ำลำธารที่สำคัญก่อให้เกิดเขื่อนกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ คือเขื่อนแก่งกระจานอันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งด้วย การใช้ที่ดินส่วนใหญ่ของ จ.เพชรบุรีเป็นพื้นที่ป่าไม้ ประมาณ 50 % นอกนั้นเป็นพื้นที่เพาะปลูกที่ลุ่มตัวเมืองและที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ซึ่งพื้นที่ทางการเกษตรที่สำคัญของ จ.เพชรบุรีจะอยู่บริเวณพื้นที่ราบทางด้านตะวันออกของจังหวัด ซึ่งมีแหล่งน้ำสำคัญทางภาคตะวันตกที่ช่วยให้การเกษตรของเพชรบุรีอยู่ในสภาพที่ดีก่อให้เกิดระบบการชลประทาน ซึ่งสนับสนุนสภาพการเกษตรของจังหวัดได้ดีพอควร แม้ว่าการที่มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์จะเป็นผลดีต่อจังหวัดแต่ปัญหาที่สำคัญก็คือการบุกรุกทำลายสภาพป่าไม้ ซึ่งทำให้เกิดป่าเสื่อมโทรมขึ้น ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญที่อาจขัดขวางการพัฒนาทรัพยากรของจังหวัดในอนาคต โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว ซึ่งบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติมักจะถูกกระทบกระเทือนจากการทำลายสภาพป่าไม้ มากบ้างน้อยบ้าง ผลกระทบของปัจจัยทางด้านกายภาพที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวนี้เป็นข้อมูลสำคัญในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะทางด้านกายภาพสำหรับพื้นที่ที่จะทำการพัฒนา

ในด้านสภาพทางเศรษฐกิจของ จ.เพชรบุรีนั้น ปรากฏว่า การผลิตของ จ.เพชรบุรี ส่วนใหญ่มาจากสาขาเกษตรกรรมประมาณ 45 % โดยที่ในสาขาบริการมีเพียง 7.9 % อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของสาขาบริการ ในช่วงปี 2519-2523 อยู่ในอัตราร้อยละ 12.7 รองจากสาขาเหมืองแร่ และสาขาราชการ/ประกันภัย เท่านั้น ซึ่งเมื่อนำมาพิจารณา ร่วมกับรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลของจังหวัดแล้วปรากฏว่า ในช่วงปี 2519-2523 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลลดลงในอัตราร้อยละ 0.4 ในแง่ของการพัฒนาเศรษฐกิจนั้น หากสามารถที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวของ จ.เพชรบุรีให้เกิดผลในทางที่ดีขึ้นมาแล้ว จะช่วยให้สาขาบริการขยายตัวขึ้น ได้อีกอันจะเป็นประโยชน์ต่อจังหวัดโดยส่วนรวมในอันที่จะเพิ่มรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลให้มากขึ้นและนำ การท่องเที่ยวมาเป็นทรัพยากรหลักอย่างหนึ่งของจังหวัดเพื่อใช้เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดได้ดี ในอนาคตหากทรัพยากรประเภทอื่นขาดแคลนหรือไม่สามารถนำมาพัฒนาใช้ประโยชน์ได้ สำหรับสภาพประชากรของ จ.เพชรบุรีในปี 2523 นั้น มีจำนวนประชากรทั้งหมด 366,612 คน

อ. ทำยางมีประชากรมากที่สุด แต่ชุมชนเมืองที่สำคัญที่สุดเมื่อพิจารณาจากจำนวนประชากรได้แก่ เทศบาลเมืองเพชรบุรี จำนวน 34,597 คน และเทศบาลตำบลชะอำจำนวน 17,389 คน ซึ่งในพื้นที่ทั้ง 2 เทศบาลนี้ต่างก็มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดอยู่ภายในบริเวณเขตเทศบาล เช่น เขาวิ้ง เขาหลวง วัดมหาธาตุในเทศบาลเมือง ชายหาดชะอำ หุบกะพง ในเทศบาลตำบลชะอำ เป็นต้น ซึ่งการที่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดตั้งอยู่ในเขตชุมชนที่สำคัญเช่นนี้ ย่อมจะมีผลทำให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้นเป็นไปได้โดยสะดวกกว่าแหล่งท่องเที่ยวซึ่งห่างไกลจากชุมชนสำคัญออกไป นอกจากสภาพเศรษฐกิจประชากรที่เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการท่องเที่ยวแล้ว จ. เพชรบุรียังมีลักษณะทางสังคม และประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญ โดยเฉพาะประเพณีของชาวลาวโซ่ง ซึ่งเป็นชนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ในเขต อ. เขาย้อยเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีประเพณีการละเล่นพื้นเมืองที่น่าสนใจเป็นประจำในช่วงฤดูร้อนซึ่งเป็นฤดูกาลท่องเที่ยวที่สำคัญ หากสามารถส่งเสริมและนำประเพณีเหล่านี้มาพัฒนาให้เป็นประโยชน์ร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรีแล้วจะทำให้ จ. เพชรบุรีมีความสำคัญทั้งในแง่ของวัฒนธรรมประเพณี ทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งโบราณสถานและธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดต่อไป

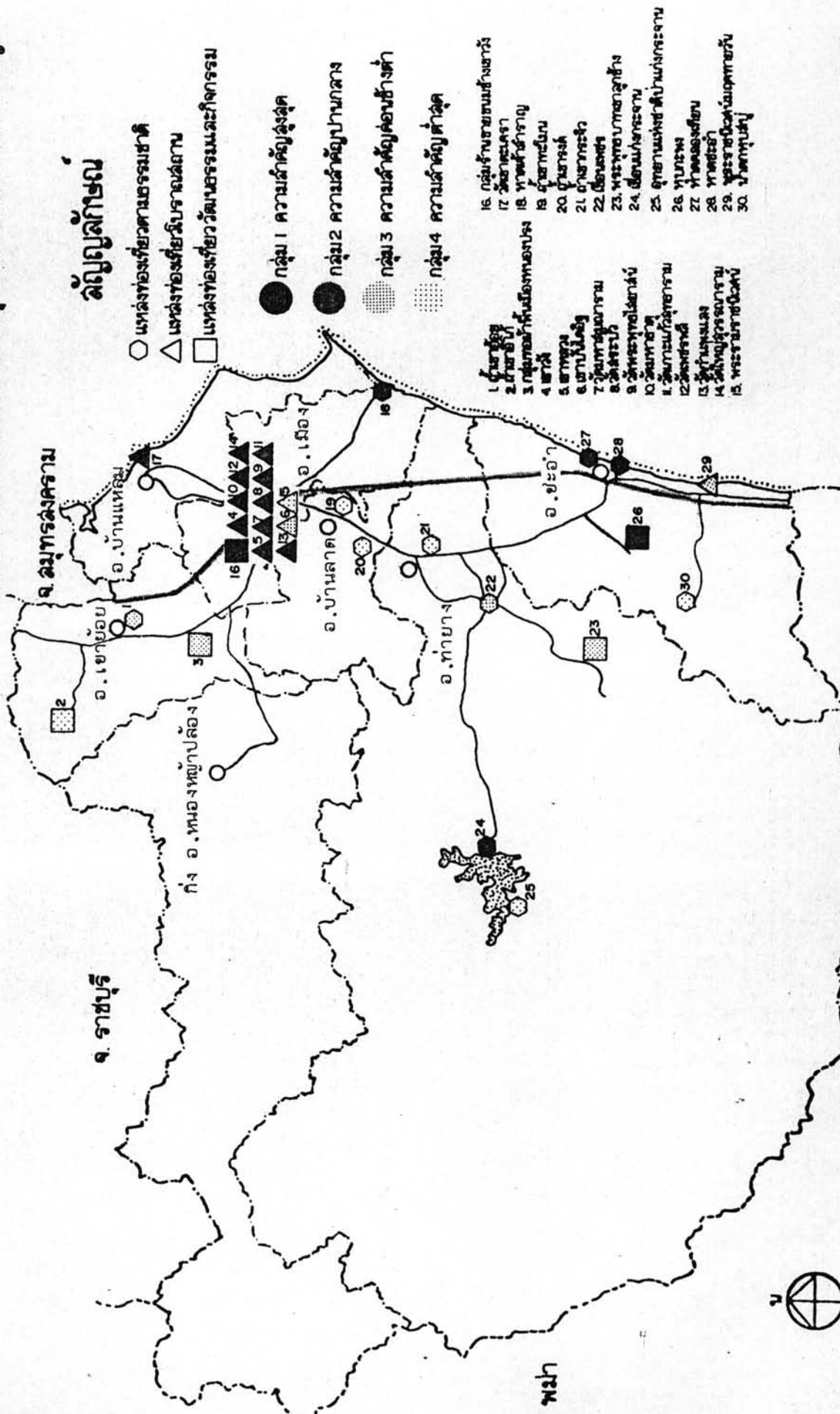
ในด้านตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี ในปัจจุบันจะมีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวประมาณปีละ 255,000 คน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรี เช่น เขาวิ้ง เขาหลวง กลุ่มร้านขายสินค้าพื้นเมือง ตลอดจนวัดต่าง ๆ และมายังแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ นักท่องเที่ยวส่วนมากจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ประมาณ 66 % ซึ่งในจำนวนนี้ เป็นนักท่องเที่ยวซึ่งมาจากกรุงเทพฯ ประมาณ 68 % จากจังหวัดในภาคตะวันตกประมาณ 18 % นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีประมาณ 34 % ส่วนใหญ่มาจากประเทศในทวีปยุโรป และอเมริกา นักท่องเที่ยวชาวไทยมักจะมาเที่ยวในช่วงฤดูร้อนระหว่างเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม ส่วนชาวต่างประเทศมักจะมาในช่วงเดือนตุลาคมถึงธันวาคม นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นประเภทเข้าไปเย็นกลับ ประมาณ 43 % ส่วนประเภทที่มากำคืน 1 คืน มีประมาณ 41 % ประเภทที่มากำคืนส่วนใหญ่ จะพักในโรงแรมหรือบังกะโล ประมาณ 52 % ที่เหลือจะพักบ้านพักส่วนตัว บ้านรับรองหรือบ้านญาติ เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีมากในบริเวณชายหาดชะอำ ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้น จะใช้เวลาพักประมาณ 2 วัน 1 คืน และส่วนใหญ่พักในโรงแรมหรือบังกะโล

ประมาณ 67 % ตลาดการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะที่เป็นการเล่นอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว ทั้งในแง่จำนวน แหล่งที่มาของนักท่องเที่ยว ฤดูกาล ลักษณะการค้างแรม ค่าใช้จ่าย ตลอดจนรูปแบบต่าง ๆ ของการเดินทาง การคาดการณ์การขยายตัวของนักท่องเที่ยวในอนาคต เพื่อดูแนวโน้มการพัฒนาว่าจะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้วยวิธีการหรือรูปแบบใด ที่จะรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต ตลอดจนการหาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับต่าง ๆ ต่อไป

ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี มีทั้งสิ้น 30 แห่ง เป็นประเภทธรรมชาติ 11 แห่ง ประเภทโบราณสถานประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรม 14 แห่ง และประเภทวัฒนธรรมและกิจกรรม 5 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ส่วนใหญ่กระจายตัวอยู่บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออกของจังหวัด จากการสำรวจภาคสนามเพื่อประเมินศักยภาพในการพัฒนาของแหล่งท่องเที่ยว ทั้ง 30 แห่ง ซึ่งพิจารณาจากความพร้อมในการรับนักท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว และความพอใจลักษณะ และคุณค่าของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว และเมื่อนำมาจัดกลุ่มเพื่อหาแหล่งท่องเที่ยวซึ่งมีศักยภาพที่สูงด้วยวิธีการทางสถิติสามารถแบ่งกลุ่มของแหล่งท่องเที่ยวของ จ.เพชรบุรีออกเป็น 4 กลุ่มตามค่าความสำคัญของตัวแปรทั้ง 2 แหล่งท่องเที่ยวกลุ่มที่มีศักยภาพสูงที่สุด ได้แก่ หาดชะอำ วัดมหาธาตุ วัดใหญ่สุวรรณาราม เขาวัง กลุ่มร้านขายขนมขำง เขาวัง เชื้อนแก่งกระจาน และวัดเพชรพลี (ดูแผนที่ 7.1) ในจำนวนนี้ นอกจากหาดชะอำ และเชื้อนแก่งกระจานแล้วที่เหลืออีก 5 แห่งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรี กลุ่มแรกนี้เป็นกลุ่มที่มีคะแนนความพร้อม และความพอใจ สูงสุดกว่าอีก 3 กลุ่ม ที่เหลือ ส่วนแหล่งท่องเที่ยว 3 กลุ่มที่เหลือนั้น ได้รับคะแนนความสำคัญรองลงมา แต่อย่างไรก็ตามยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจซึ่งมีคุณค่าความพอใจอยู่ในเกณฑ์สูงเช่น วัดเกาะแก้วสุทธาราม หาดคลองเทียน ซึ่งมีลักษณะเด่นของตัวเอง แต่มีค่าความพร้อมค่อนข้างต่ำกว่ากลุ่มแรก ซึ่งหากได้รับการส่งเสริมและพัฒนาแล้วจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญไม่น้อยไปกว่า แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มแรกเลย

ในด้านโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวที่จะอำนวยความสะดวกและเป็นเสมือนเครื่องดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาใช้จ่ายท่องเที่ยวใน จ.เพชรบุรีนั้น กล่าวได้ว่า จ.เพชรบุรีมีความพร้อมในด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ดีพอสมควร โดยเฉพาะในเขตชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรี

แสดง : แหล่งท่องเที่ยวในจ.เพชรบุรีแบ่งตามคะแนนความสำคัญ

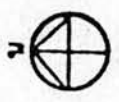
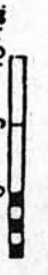
สัญลักษณ์

- แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ
- △ แหล่งท่องเที่ยวเชิงโบราณสถาน
- แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมและกิจการ

- กลุ่ม 1 ความสำคัญสูงสุด
- กลุ่ม 2 ความสำคัญปานกลาง
- กลุ่ม 3 ความสำคัญค่อนข้างต่ำ
- กลุ่ม 4 ความสำคัญต่ำสุด

1. เขาค้อ	16. กลุ่มช้างชายชนเผ่าช้าง
2. เขาค้อ	17. วัดเขาตะเครา
3. กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองทอทรงบั้ง	18. หาดเจ้าสำราญ
4. เขาชะอี	19. อุทยานเขามัน
5. เขาค้อ	20. อุทยานแห่งชาติ
6. เขาค้อ	21. อุทยานแห่งชาติ
7. วัดมหาธาตุวรวิหาร	22. เขื่อนลำนางรอง
8. วัดศรีชุม	23. พระพุทธบาทเขาชะอี
9. วัดพระพุทธไสยาสน์	24. เขื่อนลำนางรอง
10. เขาค้อ	25. อุทยานแห่งชาติป่าบางกระจาน
11. วัดเขาแก้ว	26. หาดทราย
12. วัดเขาค้อ	27. หาดทราย
13. วัดเขาชะอี	28. หาดทราย
14. วัดพระพุทธบาท	29. พระราชวังเดิมเพชรบุรี
15. พระตำหนักเขาค้อ	30. ป่าเขาชะอี

ที่มา : แผนภูมิที่ 5.1

และเทศบาลตำบลชะอำ ซึ่งมีสถานที่พักผ่อนอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ด้านปริมาณและคุณภาพของที่พักนั้น บริเวณชายหาดชะอำค่อนข้างจะมีความพร้อมมากกว่าในเขตเมืองเพชรบุรี นอกจากนี้ ยังมีที่พักที่อยู่ในเขตทิวเขาซึ่งอยู่ติดกับแหล่งท่องเที่ยวคือ บริเวณชายหาดเจ้าสำราญ และบริเวณเขื่อนแก่งกระจาน ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับบริการนักท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก รวมทั้งระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ และด้านการคมนาคมนั้น บริเวณแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรีจะมีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวนี้ลุ่มนุรณีว่าเทศบาลตำบลชะอำ เนื่องจากชุมชนเทศบาลเมืองเพชรบุรีเป็นศูนย์กลางการปกครองของ จ. เพชรบุรี และมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญมานาน เช่น เขาวัง ร้านขายขนมต่างๆ ตลอดจนเมืองเพชรบุรียังเป็นศูนย์กลางของกิจการด้านพาณิชย์ที่สำคัญของจังหวัดอีกด้วย ถึงแม้ขนาดของเทศบาลตำบลชะอำจะมีขนาดใหญ่กว่าก็ตาม แต่ในด้านระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ยังจำกัดอยู่ในพื้นที่ขนาดเล็กเพียงบริเวณชุมชนศูนย์กลางการค้าของตัวเมือง และบริเวณชายทะเลชะอำเท่านั้น ส่วนแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอื่นมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ เช่นในบริเวณหาดเจ้าสำราญ และเขื่อนแก่งกระจาน มีที่พักแรม และร้านค้าบริการน้อยกว่าชุมชนเทศบาลทั้ง 2 แห่ง

เมื่อนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี ทั้งด้านสภาพทางกายภาพ เศรษฐกิจสังคม ตลอดจนการท่องเที่ยว ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกมาวิเคราะห์แล้ว จะพบว่าแหล่งท่องเที่ยวใน จ. เพชรบุรีสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ (ดูแผนที่ 7.2) ได้แก่

1. แหล่งท่องเที่ยวบริเวณตัวเมืองเพชรบุรี หรือในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรีและบริเวณใกล้เคียง เช่นหาดเจ้าสำราญ มีความได้เปรียบและศักยภาพในการพัฒนาอยู่ในเกณฑ์สูง ทั้งนี้เนื่องจากเป็นบริเวณที่มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวเป็นจำนวนมาก มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงที่สุดของจังหวัด กระจุกตัวอยู่รวมกันถึง 5 แห่ง และมีโครงสร้างพื้นฐานในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูงเช่นกัน ซึ่งสิ่งสำคัญที่สุดคือ เป็นศูนย์กลางการปกครอง การพาณิชย์กรรม การขนส่ง ที่สำคัญของจังหวัด เส้นทางคมนาคมภายในกลุ่มนี้อยู่ในสภาพโครงข่ายของถนนภายใน

เมืองซึ่งได้มาตรฐาน มีการเข้าถึงได้สะดวกที่สุดด้วยบริการสาธารณะประเภทต่าง ๆ

2. แหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ และบริเวณใกล้เคียง เช่น ชายหาดคลองเทียม หุบกะพง นับเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญอีกบริเวณหนึ่ง ซึ่งมียุคภาพในการพัฒนาสู่ขีดเทียมกับกลุ่มแรก ทั้งนี้เนื่องจากมีชายหาดชะอำซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงที่สุดเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของกลุ่มเป็นประเภทธรรมชาติซึ่งมีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ และคุณภาพของสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะด้านสถานที่พักผ่อนซึ่งกำลังจะมีบทบาทสำคัญในอนาคตอันใกล้ จะเป็นตัวดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ชอบความเงียบสงบและได้บรรยากาศธรรมชาติที่สมบูรณ์พร้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบกับชายหาดทะเลแห่งอื่นที่อยู่ในระยะใกล้เคียงกัน จากกรุงเทพฯ และอยู่ในระยะเวลาเดินทางพอ ๆ กัน เช่นชายหาดหัวหินใน จ.ประจวบคีรีขันธ์ และชายหาดเลบริเวณภาคตะวันออกเฉียงของไทยเช่น บางแสน พัทยา แล้ว ปรากฏว่า หาดชะอำกับชายหาดหัวหินได้รับความนิยมและมีการพัฒนาบางประการพร้อม ๆ กัน โดยเฉพาะชายหาดหัวหินซึ่งมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักกันมานานอีกทั้งยังเป็นชุมชนเมืองขนาดใหญ่กว่าชายหาดชะอำซึ่งในต้นระยะทางแล้วห่างกันเพียง 25 กม. เท่านั้น ดังนั้น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำนี้ ควรจะมีลักษณะที่เป็นการพัฒนาที่กินอาณาเขตต่อเนื่องกับชายหาดหัวหิน เป็นการพัฒนาต่อเนื่องกันบนพื้นที่มากกว่าที่จะพัฒนาแยกกัน สำหรับชายหาดทางภาคตะวันออกเฉียง เช่น บางแสน พัทยา นั้น มีการพัฒนาด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว จนกระทั่งกำลังจะดึงดูดในตัวในไม่ช้า โดยจะเห็นได้ว่า สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติอยู่ในสภาพที่เสื่อมถอยลงเรื่อย ๆ ถึงแม้จะมีขีดความเจริญในระดับเมืองซึ่งสูงกว่าชายหาดชะอำก็ตาม ถึงแม้ว่าชายหาดชะอำจะอยู่ในสถานที่เสียเปรียบด้านระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ตลอดจนขนาดแหล่งบันเทิงต่าง ๆ ที่จะบริการนักท่องเที่ยว แต่ในด้านของความงามตามธรรมชาติของชายหาด ความบริสุทธิ์ของน้ำทะเล ปราศจากมลภาวะต่าง ๆ จะอยู่ในสถานที่ได้เปรียบกว่ามากมายนัก (ดูภาคผนวก)

3. แหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนแก่งกระจาน ซึ่งประกอบด้วยเขื่อนแก่งกระจานและอุทยานแห่งชาติ ป่าแก่งกระจาน เป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกบริเวณหนึ่งซึ่งมีความพร้อมและศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งอยู่ในระดับสูงเช่นกัน หากแต่มีความพร้อมในด้านสิ่งแวดล้อม

แผนที่ : แหล่งท่องเที่ยวและ บริเวณที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนา

การท่องเที่ยว

จ. นครราชสีมา

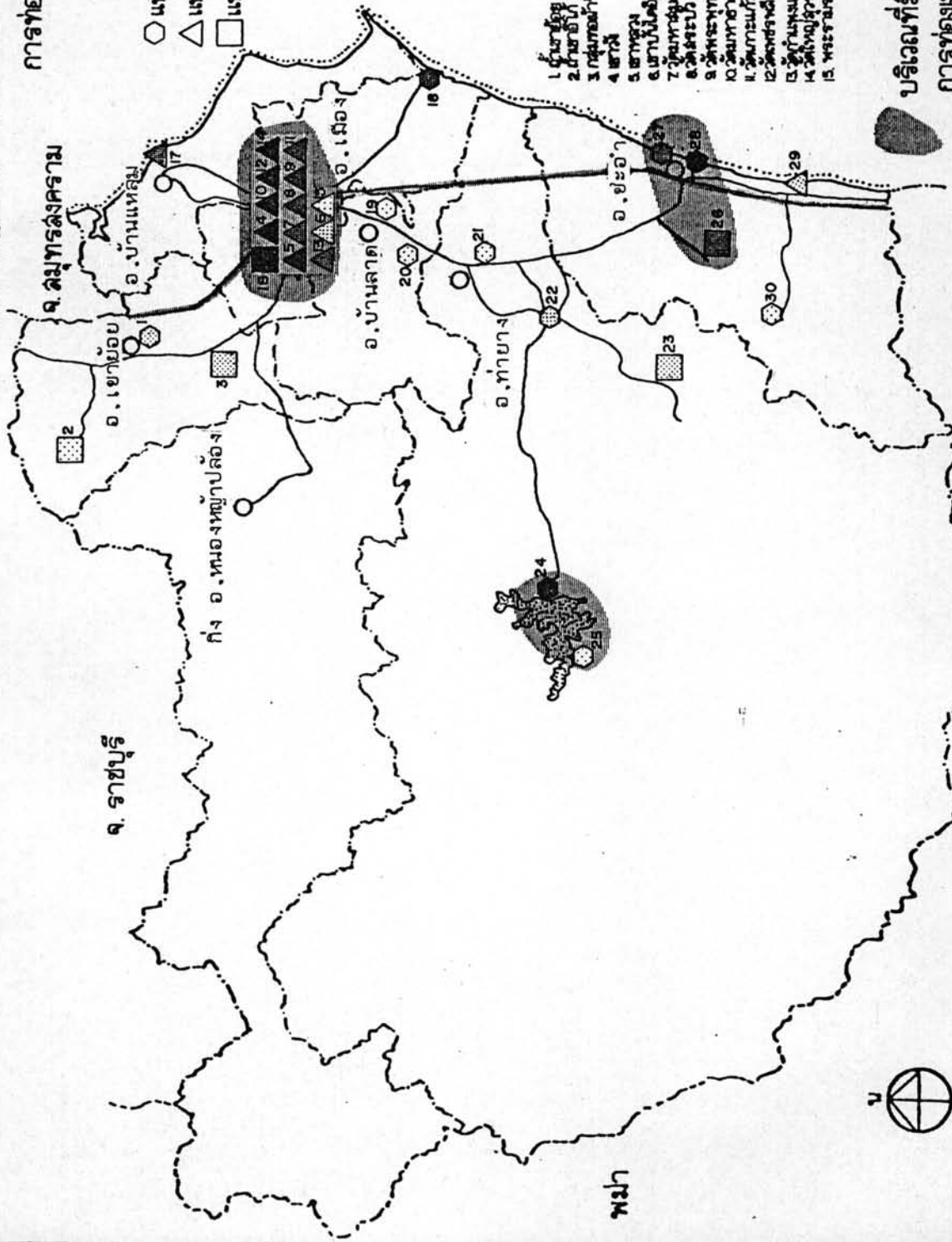
จ. ราชบุรี

พม

สัญลักษณ์

- แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ
- △ แหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน
- แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมและกิจการกรม

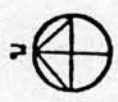
- กลุ่ม 1 ความสำคัญสูงสุด
- กลุ่ม 2 ความสำคัญปานกลาง
- กลุ่ม 3 ความสำคัญค่อนข้างต่ำ
- กลุ่ม 4 ความสำคัญต่ำสุด

1. เขาค้อ
2. เขาค้อ
3. กลุ่มท่องเที่ยวเมืองทอง
4. เขาค้อ
5. เขาค้อ
6. เขาค้อ
7. เขาค้อ
8. เขาค้อ
9. เขาค้อ
10. เขาค้อ
11. เขาค้อ
12. เขาค้อ
13. เขาค้อ
14. เขาค้อ
15. เขาค้อ
16. กลุ่มบ้านเขาชนบท
17. เขาค้อ
18. เขาค้อ
19. เขาค้อ
20. เขาค้อ
21. เขาค้อ
22. เขาค้อ
23. เขาค้อ
24. เขาค้อ
25. เขาค้อ
26. เขาค้อ
27. เขาค้อ
28. เขาค้อ
29. เขาค้อ
30. เขาค้อ

บริเวณที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนา
การท่องเที่ยว

จ. ประจวบคีรีขันธ์

น้อยกว่า 2 กลุ่มแรก อย่างไรก็ตามบริเวณแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มนี้ก็เป็นที่รู้จักและอยู่ในความนิยมของนักท่องเที่ยวมาเป็นเวลานานโดยเฉพาะเขื่อนแก่งกระจาน หากมีการพัฒนาโดยการเพิ่มกิจกรรมเสริมบางประเภทภายในบริเวณแหล่งเช่น การล่องเรือชมทะเลสาบ และตามแม่น้ำเพชรบุรี การค้างแรมบนแพกลางทะเลสาบ เป็นต้น อีกทั้งการสำรวจและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในอุทยานแห่งชาติ ป่าแก่งกระจานให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกแล้วจะทำให้แหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนแก่งกระจานนี้มีความสำคัญมากทัดเทียมกับแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 2 กลุ่มแรก

ส่วนแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ซึ่งอยู่นอกเหนือจาก 3 กลุ่มใหญ่ที่กล่าวมาแล้วนั้น ๘๓ เป็นแหล่งท่องเที่ยวซึ่งมีศักยภาพในการพัฒนาค่อนข้างต่ำ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง แต่เนื่องจากไม่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวโดยทั่วไป ซึ่งมีสาเหตุมาจากความเสื่อมโทรมของสถานที่ท่องเที่ยว ขาดความน่าสนใจหรือลักษณะเด่นต่าง ๆ ที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชม ดังนั้นการที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพต่ำเหล่านี้จึงเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ยกเว้นแต่จะมีกิจกรรมที่น่าสนใจเป็นพิเศษจริง ๆ เช่น กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองหนองปรุง ซึ่งหากมีการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการผลิตสินค้าพื้นเมืองที่ได้มาตรฐานและมีลักษณะที่น่าสนใจ อีกทั้งมีการส่งเสริมกิจกรรมพื้นบ้านซึ่งเกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมของชาวลาวโซ่งแล้ว เชื่อว่าจะช่วยยกระดับแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ให้มีความน่าสนใจเพิ่มขึ้นได้ ซึ่งทั้งนี้จะต้องมีการส่งเสริมอย่างจริงจังและมีการประชาสัมพันธ์ที่ดีอีกด้วย

7.2 ข้อได้เปรียบด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี

โอกาสหรือความเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรีนั้น กล่าวได้ว่าอยู่ในเกณฑ์สูง หากเปรียบเทียบกับจังหวัดต่าง ๆ ทั้งในภาคตะวันตก และภาคอื่น ๆ ทั้งนี้ด้วยความได้เปรียบบางประการของจ. เพชรบุรีเอง ได้แก่

7.2.1 ด้านระยะทางและลักษณะการเดินทาง

จากกรุงเทพฯ มายังจ. เพชรบุรี มีระยะทางประมาณ 135 กม. ซึ่งนับว่าไม่ไกล

จากกรุงเทพฯ เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น อีกทั้งกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นแหล่งใหญ่ของนักท่องเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ซึ่งนักท่องเที่ยวเหล่านี้สามารถมาท่องเที่ยวใน จ. เพชรบุรี ได้ทั้งแบบเข้าไปเป็นกสิหรือใช้เวลาค้างคืน 1-2 วันในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ไปกลับได้โดยสะดวกและรวดเร็ว โดยเฉพาะเส้นทางถนนซึ่งอยู่ในสภาพดีได้มาตรฐาน ประกอบกับแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นชายทะเล เช่น ชายหาดชะอำของ จ. เพชรบุรี เมื่อเปรียบเทียบกับชายหาดพัทยาของ จ. ชลบุรีแล้ว การเดินทางหรือระยะทางจากกรุงเทพฯ นั้น ชายหาดชะอำมิได้มีข้อเสียเปรียบแต่อย่างใด กลับจะมีข้อได้เปรียบตรงที่การเดินทางมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวใน จ. เพชรบุรีนั้นสามารถเดินทางโดยรถไฟได้ในขณะที่ชายหาดพัทยา ไม่มีเส้นทางรถไฟ

7.2.2 ลักษณะแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดเพชรบุรี

แหล่งท่องเที่ยวภายใน จ. เพชรบุรีนั้นมีทั้งประเภทธรรมชาติ เช่นชายหาดทะเล ประเภทโบราณสถาน เช่น วัดและพระราชวังต่าง ๆ ประเภทกิจกรรม เช่น แหล่งสินค้าพื้นเมือง ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่า จ. เพชรบุรีนั้นมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวในระดับสูง มีสถานที่ท่องเที่ยวต่างประเภทอยู่ภายในจังหวัดมากมาย ซึ่งส่งผลดีทางการท่องเที่ยวให้แก่จังหวัดมาก เพราะนักท่องเที่ยวสามารถเลือกชมและท่องเที่ยวได้ตามรสนิยมและความพอใจ ลักษณะเด่นเช่นนี้เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดซึ่งมีระยะทางจากกรุงเทพฯ ใกล้เคียงกัน เช่น จ. ชลบุรี ซึ่งมีแต่เพียงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นชายทะเล เท่านั้น จะเห็นว่า จ. เพชรบุรีจะได้เปรียบอยู่มาก หรือหากพิจารณาในด้านแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานแล้ว จะพบว่า จ. เพชรบุรีมีความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้อยู่มาก เนื่องจากมีโบราณสถานประเภทวัด ซึ่งส่วนใหญ่มีมาแต่สมัยอยุธยาอยู่ในสภาพที่ดี เมื่อเปรียบกับโบราณสถานใน จ. อโยธยา ซึ่งสภาพทรุดโทรมอันเป็นผลมาจากการรุกรานจากพม่า อีกทั้งพระราชวังทั้ง 3 แห่งในจ. เพชรบุรี ซึ่งสร้างขึ้นตามพระราชประสงค์ของรัชกาลที่ 4, 5, 6 คือ พระนครคีรี (เขาวัง) พระรามราชนิเวศน์ และพระราชานิเวศน์มฤคทายวัน นั้นก็นับเป็นสิ่งเขตน่ายตาของ จ. เพชรบุรีซึ่งได้เปรียบจังหวัดอื่นในภาคตะวันตกอยู่มาก ด้วยเหตุนี้จึงจัดได้ว่า จ. เพชรบุรี โดยเฉพาะในตัวเมืองเพชรบุรีนั้นเป็นศูนย์กลางทางค้าส่งโบราณสถานวัตถุ ตลอดจนลักษณะทางสถาปัตยกรรมไทย ที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย

7.2.3 แหล่งท่องเที่ยวมากมายในบริเวณใกล้เคียง

เมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่น ๆ แล้ว จะพบว่า ภาคตะวันตกมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอยู่เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทใดก็ตาม การเดินทางมาท่องเที่ยวยัง จ. เพชรบูรณ์นั้น สามารถแวะชมหรือเพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจเหล่านั้นเข้ามาในการเดินทางท่องเที่ยวภายในครั้งเดียวได้ แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั่ว ๆ ไป และภายในเส้นทางท่องเที่ยวมายัง จ. เพชรบูรณ์ ได้แก่ ส่วนลุ่มพรวน พระปฐมเจดีย์ ใน จ. นครปฐม ตลาดน้ำดำเนินสะดวก เมืองโบราณบ้านคูบัว ใน จ. ราชบุรี ชายหาดหัวหินใน จ. ประจวบคีรีขันธ์ เป็นต้น ซึ่งนับว่าการเดินทางมาท่องเที่ยวยัง จ. เพชรบูรณ์นี้สามารถเพิ่มคุณค่าและความน่าสนใจได้เป็นอันมากเป็นการดึงดูดทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของ จ. เพชรบูรณ์ แหล่งท่องเที่ยวที่ใกล้เคียงกันเหล่านี้ มีความหลากหลายทางด้านสุนทรียภาพอยู่มาก ซึ่งไม่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความซ้ำซากจำเจได้ ยิ่งไปกว่านั้น แหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้อยู่ในเส้นทาง ซึ่งสามารถเดินทางจากกรุงเทพฯ มายัง จ. เพชรบูรณ์และกลับไปกรุงเทพฯ ได้ 2 สายคือ เส้นทางสายธนบุรีปากท่อ และเส้นทางสายเพชรเกษม ซึ่งนับได้ว่าเป็นลักษณะของการท่องเที่ยวที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของทั้ง จ. เพชรบูรณ์ และภาคตะวันตก

7.2.4 สภาพทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติของ จ. เพชรบูรณ์โดยเฉพาะชายหาดชะอำนั้น เมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบกับชายหาดประเภทเดียวกันเช่น ชายหาดพัทยา จ. ชลบุรีในด้านของทัศนียภาพตามธรรมชาติและคุณภาพของชายหาดแล้ว จะพบว่า ชายหาดชะอำซึ่งแม้จะยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เจริญและเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายทัดเทียมกับพัทยา แต่ชายหาดชะอำกลับมีความงาม ความเรียบง่าย ปราศจากมลพิษทั้งทางวัตถุและสายตาซึ่งเป็นข้อได้เปรียบกว่าชายหาดพัทยามาก ทั้งนี้หากมีการควบคุมสภาพการใช้ที่ดิน การควบคุมการก่อสร้าง วางกฎระเบียบต่าง ๆ ในอันที่จะส่งเสริมความงามของชายหาดชะอำแล้ว เชื่อว่าชายหาดชะอำจะเป็นสถานที่ตากอากาศชายหาด ซึ่งใกล้กับกรุงเทพฯ ที่มีชื่อเสียงที่สุดในอนาคตอันใกล้ ร่วมกับชายหาดหัวหินของ จ. ประจวบคีรีขันธ์ ก็เป็นได้

7.2.5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

โครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยวที่สำคัญยิ่งสิ่งหนึ่งคือที่พักแรมโดยเฉพาะโรงแรมที่ได้มาตรฐานชั้น 1 ซึ่งจะเป็นที่ตั้งดูดนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้เข้ามาค้างแรมและใช้จ่ายซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อจ. เพชรบุรีนั้น ในปัจจุบันได้มีการลงทุนสร้างโรงแรมชั้น 1 ขนาด 400 ห้อง คือโรงแรมชะอำริเจนท์ ซึ่งอยู่ห่างจากชายหาดชะอำไปทางใต้ 7.5 กม. ซึ่งได้เปิดบริการแล้วด้วยจำนวนห้องกว่าครึ่งหนึ่งของห้องพักทั้งหมด สิ่งนี้ชี้ให้เห็นถึงสภาพหรือแนวโน้มของการท่องเที่ยวใน จ. เพชรบุรีที่มีผู้กล้าเข้ามาลงทุนโดยเลือกชายหาดชะอำเป็นที่ลงทุนประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ทำให้ที่พักชั้น 1 ของ จ. เพชรบุรีมีจำนวนมากขึ้น และได้มาตรฐานมากที่สุดนับบรรดาที่พักแรมทั้งหมดของจังหวัดในภาคตะวันตก การสร้างโรงแรมขนาดใหญ่ขึ้นมาเช่นนี้ทำให้กิจการประเภทอื่น ๆ ซึ่งรวมทั้งการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการของเขตชุมชน สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวประเภทอื่น เช่นศูนย์การค้า บริการรถโดยสารปรับอากาศชั้น 1 จากกรุงเทพฯ มายังชะอำ เกิดการพัฒนาขึ้นเพื่อให้ตอบรับกับการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

7.3 ปัญหาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี

ถึงแม้ว่าจ. เพชรบุรีจะมีข้อได้เปรียบในด้านการท่องเที่ยวหลายประการ แต่ยังคงประสบกับปัญหาทางด้านการท่องเที่ยวอยู่หลายประการเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่จะต้องนำมาพิจารณาร่วมกันไม่ว่าจะเป็นข้อได้เปรียบหรือปัญหาทางการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาทางการท่องเที่ยวใน จ. เพชรบุรีไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม สามารถนำข้อได้เปรียบมาเป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางการพัฒนา และนำปัญหาต่าง ๆ มาพิจารณา แก้ไข ด้วยความรอบคอบเพื่อมิให้เป็นข้อจำกัดหรืออุปสรรคที่กีดขวางการพัฒนา ดังนั้นการรับรู้และตระหนักถึงปัญหาด้านต่าง ๆ ของการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี จะทำให้เกิดผลประโยชน์ขึ้นในการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ในอนาคต ปัญหาเหล่านี้ได้แก่

7.3.1 ปัญหาด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี มีหลายประเภท ทั้งธรรมชาติ โบราณสถาน และประเพณีกิจกรรมของท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ต่างก็มีปัญหา เฉพาะตัว ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

(1) แหล่งท่องเที่ยวประเภทโบราณสถานและสถาปัตยกรรม ปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ที่สำคัญคือ ในด้านของความเสื่อมโทรมของโบราณสถาน สิ่งก่อสร้างทางศาสนาและลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่สำคัญอยู่ในสภาพชำรุด ขาดการอนุรักษ์ที่ถูกวิธี เช่น เขาวัง วัดใหญ่สุวรรณาราม วัดสระบัว พระรามราชนิเวศน์ พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน เป็นต้น ทำให้แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ ไม่สามารถดึงดูดความสนใจของประชาชนทั่วไปได้มากเท่าที่ควร แต่ปัจจุบันได้มีการเริ่มปรับปรุงฟื้นฟูสภาพของโบราณสถานต่าง ๆ เหล่านี้บ้าง เช่น โครงการการอุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี โครงการซ่อมแซมศาลาการเปรียญและพระอุโบสถของวัดใหญ่สุวรรณาราม เป็นต้น

(2) แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ เช่นชายหาดชะอำ ชายหาดเจ้าสำราญ ซึ่งมีปัญหาสำคัญ ๆ โดยเฉพาะชายหาดชะอำ ได้แก่

- ปัญหาที่ดินรกร้าง ซึ่งเป็นของเอกชนรายย่อยทำให้การพัฒนาที่ดินเป็นไปได้ยากและช้า ประกอบกับฤดูกาลท่องเที่ยวของชาวชะอำอยู่ในช่วงหน้าร้อน ซึ่งเป็นระยะเวลาสั้น ทำให้การลงทุนพัฒนาของเอกชน ยังไม่สามารถขยายตัวได้อย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตามปัจจุบันเริ่มมีการลงทุนของเอกชนในโรงแรมขนาดใหญ่ และศูนย์การค้าขึ้น เชื่อว่าในอนาคตจะมีการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เกิดขึ้น ณ แหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้อีกหลายประการ

- ปัญหาหาบเร่แผงลอยบุกรุกชายหาดสาธารณะ ตั้งแผงค้าขายโดยเฉพาะในวันหยุดหรือฤดูท่องเที่ยว ทำให้เกิดความสกปรก และรบกวนบริเวณที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบันยังได้มีการควบคุมด้วยมาตรการทางกฎหมายแต่อย่างใด

- ปัญหาการพังทลายของชายหาดด้านใต้ ทำให้ถนนขาดเป็นประจําทุกปี

ทั้งนี้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของกระแสคลื่นอันเนื่องมาจากการสร้างกำแพงกันคลื่นปากคลองชลประทานซีเมนต์

สำหรับบริเวณชายทะเลหาดเจ้าสำราญมีปัญหาสำคัญคือ การแก่งแย่งกันใช้ชายหาด เพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกล่าวคือ ปัจจุบันหาดเจ้าสำราญ อยู่ในสภาพตกต่ำ เนื่องจากสภาพแวดล้อมทั่วไปของชายหาดถูกรบกวนโดย หมู่บ้านชาวประมง ซึ่งใช้ชายหาดแห่งนี้เป็นที่เก็บเรือเพื่อขนปลาขึ้นจากทะเล ทำให้มีกลิ่นและสิ่งสกปรกจากปลาเหล่านี้รบกวนกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่จะมาพักผ่อนยังสถานที่นี้ ประกอบกับสถานที่พักผ่อนของชายหาดแห่งนี้อยู่ในสภาพทรุดโทรมจึงไม่เป็นที่ดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวเท่าใดนัก สำหรับเขื่อนแก่งกระเจานั้นในด้านของสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติไม่มีปัญหามากมายนัก หากแต่มีปัญหาตรงที่ขาดกิจกรรมเสริมการท่องเที่ยวยังบริเวณตัวเขื่อน เช่นการสร้างแพเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยว เพื่อจะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวยังเขื่อนแก่งกระเจานี้อีก

(3) แหล่งท่องเที่ยวประเภทกิจกรรมและวัฒนธรรมของท้องถิ่น เช่น กลุ่มร้านขายขนมข้างเขาวัง ซึ่งมีปัญหาทางด้านความขัดแย้งระหว่างการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของร้านขายขนมต่าง ๆ ข้างเขาวังกับเขาวังหรือพระนครคีรี ซึ่งเป็นเขตโบราณสถานสำคัญ ปัญหานี้หากพิจารณาในทัศนะของประชาชนโดยทั่วไปแล้วอาจไม่ถือว่าเป็นปัญหาเพราะคนที่มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มักจะมาแวะซื้อของยังบริเวณแห่งนี้ เนื่องจากมีความสะดวกสบายในด้านที่จอดรถและสามารถเลือกหาสิ่งที่ต้องการได้โดยง่าย ซึ่งมักจะไม่ได้สังเกตเห็นความสำคัญของเขาวังในฐานะที่เคยเป็นพระราชวังสำคัญของราชวงศ์แต่อดีต แต่เมื่อพิจารณาลักษณะดังกล่าวโดยแง่มุมที่ลึกซึ้งแล้วจะพบว่าความงามที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของพระราชวังแห่งนี้ โดยเฉพาะบริเวณที่เป็นภูเขา นั้นทัศนียภาพของภูเขาบางส่วนถูกบดบังด้วยอาคารตึกแถวที่เป็นร้านขายขนมเหล่านี้ซึ่งทั้งบริเวณทางขึ้นเขาวังก็มีพ่อค้าแม่ค้าไปตั้งเพิงขายของอยู่เต็มไปทั้ง 2 ข้างทางขึ้น ซึ่งเป็นการไม่เหมาะสมต่อสถานที่ที่มีคุณค่าแห่งนี้เป็นอย่างยิ่ง สิ่งที่น่าจะกระทำได้คือพยายามลดทอนที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มร้านขายขนมเหล่านี้เสียใหม่ โดยให้มีพื้นที่พอเพียงที่จะสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก

อีกแห่งหนึ่งที่สำคัญได้แก่กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองหนองปรัง ซึ่งมีปัญหาทางด้านขาด

แรงดึงดูดที่จะให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมกิจกรรมการทอผ้า ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาวลาวโซ่ง หากมีการนำประเพณีพื้นเมืองของชาวลาวโซ่งมาผนวกกับการทอผ้าดังกล่าวในรูปของการจัดเป็น ศูนย์วัฒนธรรมชาวลาวโซ่ง เป็นต้น น่าจะเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวได้กว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

7.3.2 ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โครงสร้างพื้นฐานของ จ. เพชรบูรณ์กล่าวได้ว่ามีความพร้อมสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวอยู่ใน 2 บริเวณ คือ บริเวณตัวเมืองเพชรบูรณ์และบริเวณเทศบาลตำบลยะอำ ไม่ว่าจะ เป็นในด้านศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง หรือศูนย์การพาณิชย์กรรม อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงความจำเป็นในการขยายโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้ตอบรับกับความเจริญของชุมชนทั้ง 2 บริเวณแล้ว ชุมชนบริเวณตัวเมืองเพชรบูรณ์มีความสามารถที่จะขยายโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะระบบสาธารณูปโภค เช่น น้ำ ไฟฟ้า โทรศัพท์ ได้ค่อนข้างจะรวดเร็วและมีอุปสรรคน้อยกว่าบริเวณ ยะอำ ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันนั้น ช่างหัตถ์ยะอำซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติมีอาณาเขตกินพื้นที่กว้างและไกลกว่า บริเวณชุมชนเมืองเพชรบูรณ์ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานย่อมต้องมีการ ลงทุนที่แพงกว่าบริเวณชุมชนที่มีการกระจุกตัวเช่น เขตเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ โดยเฉพาะในเรื่อง ของน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคในบริเวณชุมชนของยะอำนั้น พบว่ามีแหล่งน้ำสำคัญจากคลองลำน้ำ ของเขื่อนเพชรบูรณ์ซึ่งจำเป็นต้องแจกจ่ายน้ำทั้งในด้านการเกษตร การผลิตกระแสไฟฟ้า ในอนาคต อันใกล้ซึ่งกำลังจะมีศูนย์การค้ามีโรงแรมที่ทันสมัยเกิดขึ้นบริเวณชายหาดยะอำ จะทำให้ค่าใช้จ่าย ก่อสร้างไม่พอเพียง จำเป็นต้องหาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ไว้สำหรับการขยายตัว ในกิจการประเภทต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่จะต้องมีการลงทุนเป็นจำนวนมาก จึงนับเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งของแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณนี้ นอกจากนี้ปัญหาในด้านการสื่อสารที่ทันสมัยเช่น ระบบโทรพิมพ์ (Telex) ซึ่งจำเป็น ต่อกิจการการท่องเที่ยวขนาดใหญ่ เช่น โรงแรมที่ทันสมัย ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาการท่องเที่ยว ประการหนึ่งซึ่งจะต้องนำมาพิจารณาหากจะมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขึ้น

7.3.3 ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกิจการการท่องเที่ยว

สิ่งอำนวยความสะดวกในที่นี้หมายถึง การบริการประเภทที่เป็น Tourism Infrastructure เช่น แหล่งบันเทิงยามค่ำคืน กิจกรรมการกีฬาบริเวณชายหาด สถานที่พัก

แรม ๓ แหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนร้านค้าของเครื่องใช้ประเภทต่าง ๆ ภายในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น สำหรับแหล่งท่องเที่ยวใน จ. เพชรบูรณ์ ในบริเวณตัวเมืองเพชรบุรี ไม่ค่อยมีปัญหาด้านนี้มากนัก เพราะลักษณะของสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นประเภทโบราณสถานซึ่งไม่จำเป็นต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกินความจำเป็น แต่บริเวณชายหาดชะอำ และเขื่อนแก่งกระจานนั้น ยังขาดบริการดังกล่าวนี้อยู่มาก โดยเฉพาะชายหาดชะอำ ซึ่งมีคู่แข่งสำคัญคือชายหาดพญา ซึ่งมีความพร้อมในด้านนี้สูงกว่ามาก อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีการพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวขึ้นในบริเวณชายหาดชะอำนั้น ก็ควรจะมีการกำหนดมาตรการควบคุมที่เหมาะสมทั้งในด้านจำนวนและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทต่าง ๆ บริเวณเขื่อนแก่งกระจาน กล่าวได้ว่าเกือบจะไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวเลย จะมีเฉพาะสถานที่พักผ่อนซึ่งเป็นของทางราชการเท่านั้น หากมีการพัฒนาสถานที่พักผ่อน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวแล้ว ควรจะเป็นสถานที่พักผ่อนที่แปลกออกไปเช่น แพที่เป็นบ้านพักในทะเลสาบ ตลอดจนการมีกิจการเสริมประเภทต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันเขื่อนแก่งกระจานนี้ไม่มีอยู่เลย

7.3.4 ปัญหาด้านความปลอดภัยในร่างกายและทรัพย์สิน

ปัญหาดังกล่าวมีความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรีอยู่ในระดับสูง เพราะการเกิดคดีอาชญากรรมต่าง ๆ ของ จ. เพชรบูรณ์นั้น ส่วนมากเกิดในบริเวณชุมชนที่เป็นเมือง เช่น เทศบาลเมืองเพชรบุรี เทศบาลตำบลชะอำ ซึ่งในบริเวณดังกล่าวนี้มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญอยู่มากมาย ดังนั้น การป้องกันและแก้ไขในเรื่องของความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้าเที่ยวใน จ. เพชรบุรี และส่งผลถึงชื่อเสียงของจังหวัดโดยรวม ดังนั้นมาตรการต่าง ๆ ในการลดอาชญากรรมและส่งเสริมชื่อเสียงของ จ. เพชรบุรี จึงจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรีโดยรวม

7.4 โครงการที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี

โครงการต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมกับการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี ที่กำลังดำเนินการและจะดำเนินการในอนาคตอันใกล้ มีดังนี้คือ

1. โครงการอุทยานประวัตินครศรีธรรมราช เป็นโครงการซึ่งดำเนินการโดยกองสถาปัตยกรรม กรมศิลปากร มีระยะเวลาทั้งสิ้น 5 ปี (พ.ศ. 2525-2529) เป็นโครงการซึ่งมีลักษณะเป็นโครงการในแผนทะนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มีงบประมาณในการดำเนินงานทั้งสิ้นประมาณ 30 ล้านบาท (กรมศิลปากร 2525 : 1-6) กรมศิลปากร ได้ตระหนักถึงความสำคัญของโบราณสถานต่าง ๆ ณ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัตินครศรีธรรมราชและโบราณสถาน เขาวิ้งหรือพระนครศรีธรรมราชซึ่งอยู่ในสถานเขารัตนตรีตรมอย่างมาก ดังนั้น เพื่อที่จะสงวนรักษามรดกทางศิลปวัฒนธรรม ที่สำคัญเช่น พระนครศรีธรรมราชแห่งนี้ให้เป็นสถานพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นสถานที่สำคัญทางประวัตินครศรีธรรมราชเพื่อประชาชนจะได้ศึกษาหาความรู้ทั้งด้านศิลปะและสถาปัตยกรรม ทางกรมศิลปากร จึงจัดทำโครงการอุทยานประวัตินครศรีธรรมราชขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการดังนี้

- เพื่อสงวนรักษามรดกทางศิลปวัฒนธรรมมิให้อุญหายและเสื่อมค่าเนื่องจากพระนครศรีธรรมราชเป็นสถานที่มีความสำคัญทางประวัตินครศรีธรรมราช
- เพื่อสร้างให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว พักผ่อนหย่อนใจ สำหรับคนโดยทั่วไป
- เพื่อใช้เป็นแหล่งสำหรับศึกษาหาความรู้ของประชาชน นิสิต นักศึกษา นักเรียน ทั้งทางด้านศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม
- เพื่อส่งเสริมเพิ่มพูนรายได้ของประชาชนในท้องถิ่นด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

2. โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2525 : 142-151)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ท.ท.ท.) ได้วางแผนที่จะทำการศึกษาและวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่หลายแห่งของประเทศไทยในช่วง ปี 2525-2529 สถานตากอากาศชายหาดชะอำนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งหนึ่ง ที่ท.ท.ท. ได้วางแผนที่จะทำการศึกษาและจัดทำแผนหลักร่วมกับชายหาดหัวหินโดยแบ่งเป็น 2 โครงการ ได้แก่

- โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ท.ท.ท. จะดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชะอำและหัวหิน โดยมีหลักการที่จะรักษาสภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามไว้ ทั้งในด้านของการ

ควบคุมการก่อสร้างและบริหารงานในเขตพื้นที่ตามโครงการเกี่ยวกับสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การใช้ประโยชน์ที่ดิน และการก่อสร้างของเอกชน เป็นต้น ทั้งนี้จะดำเนินการในปี พ.ศ. 2527 โดยมีงบประมาณทั้งสิ้น 500,000 บาท

- โครงการศึกษาและวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ท.ท.ท. ได้วางแผนที่จะทำการศึกษาและวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อรักษาสภาพของแหล่งท่องเที่ยวมิให้เสื่อมโทรมลงอีกทั้งเพื่อประสานโครงการพัฒนาต่าง ๆ ในสาขาอื่นเข้ากับโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นหลักโดยที่โครงการดังกล่าวนี้ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาเบื้องต้น หัวหิน/ชะอำ ในปีพ.ศ. 2525 มีงบประมาณทั้งสิ้น 400,000 บาท และต่อมาในปี 2529 จะได้จัดทำแผนหลักเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่เดิม โดยมีวงเงินงบประมาณ 5,000,000 บาท นอกจากโครงการที่จะดำเนินการในพื้นที่เฉพาะดังกล่าวแล้ว ยังมีโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่จะส่งเสริมสภาพการท่องเที่ยวของประเทศไทย และจะส่งผลต่อการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี ในทางอ้อมอีกหลายโครงการ เช่น โครงการส่งเสริมเผยแพร่และโฆษณาการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ โครงการศึกษาและวิจัยตลาดการท่องเที่ยว โครงการพัฒนาการบริการการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น

3. โครงการขยายบริการโทรศัพท์ในพื้นที่ จ. เพชรบุรี ซึ่งถือว่าเป็นบริการทางสาธารณูปโภคที่สำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อสารและสังขารระหว่างชุมชน โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว โทรศัพท์จัดเป็นบริการที่ให้ความสะดวกในการสื่อสารทั้งแก่นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งโดยตรงและโดยอ้อม สำหรับโครงการขยายบริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ในพื้นที่ของ จ. เพชรบุรีนั้น มีโครงการขยายเลขหมายของชุมสายโทรศัพท์อีก 1,200 เลขหมาย โดยแบ่งเป็น ชุมสายเพชรบุรี 600 เลขหมาย จะติดตั้งในช่วง 2524-2527 ชุมสายชะอำ 200 เลขหมายจะติดตั้งในช่วง 2524-2527 และจะเปิดชุมสายทำนองอีก 400 เลขหมายในช่วง 2520-2524

7.5 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี

7.5.1 นโยบายวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับชาติ

ในการพัฒนาการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ตลาดการท่องเที่ยว หรือโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวเพื่อสนองต่อการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว ที่คาดว่าจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต และเร่งรัดแก้ไขปัญหามีอยู่ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายต่าง ๆ ที่ตั้งไว้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงนโยบาย วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับชาติ ทั้งนี้เพื่อให้การวางแผนด้านการท่องเที่ยวในระดับรองลงไป เช่น การวางแผนในระดับภาคหรือระดับจังหวัดได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความเจริญแก่ท้องถิ่นและประชาชนโดยส่วนรวมต่อไป สำหรับนโยบายและวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 ซึ่งเป็นแผนชั้นนำการพัฒนาด้านต่าง ๆ ในระดับชาติ ได้กำหนดหลักการที่สำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

ก. นโยบาย

1. นโยบายในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของประเทศได้แก่ จะเร่งดำเนินการส่งเสริมและชักจูงให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางสู่ประเทศไทยให้มากขึ้น เดินทางท่องเที่ยวนานวันขึ้นและใช้จ่ายมากขึ้น ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยจะชะลอการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศให้น้อยลง เพื่อเป็นการสงวนเงินตราต่างประเทศ และจะเร่งส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวคนไทยหันมาท่องเที่ยวภายในประเทศแทน
2. จะส่งเสริมให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีต้นทุนที่ไม่สูงสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้โดยง่าย ปัญหาและอุปสรรคที่มีอยู่จะพิจารณาทบทวนแก้ไขโดยเร่งรีบ
3. จะมีการสร้างเชื่อมั่นด้านความมั่นคงปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

4. จะสนับสนุนภาคเอกชนในด้านการลงทุน การผลิตสินค้า การบริการอย่างจริงจัง จะไม่ควบคุมหรือแทรกแซงการประกอบธุรกิจภาคเอกชน ยกเว้นในกรณีเห็นได้ชัดแจ้งว่าจะเป็นการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาเพื่อประโยชน์โดยรวม

5. จะส่งเสริมและควบคุมให้การลงทุนทั้งของภาครัฐบาลและภาคเอกชน เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งที่มีอยู่และจะพัฒนาใหม่ให้สอดคล้องกัน

6. จะสนับสนุนทางการเงินเพื่อทำการศึกษาวิจัยและการบริการด้านการให้ข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการด้านการตลาด

ข. วัตถุประสงค์

แผนพัฒนาการท่องเที่ยว ฉบับที่ 5 จะกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ดังนี้คือ

1. เพื่อหารายได้เป็นเงินตราต่างประเทศมาช่วยในการแก้ไขปัญหาการขาดดุลการชำระเงินและเป็นการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

2. เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่สร้างงาน กระจายรายได้ และความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ ซึ่งจะอำนวยประโยชน์ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อชุมชนโดยส่วนรวมมากที่สุด

3. เพื่อสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเกิดความสนใจเดินทางท่องเที่ยวไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ภายในประเทศให้มากขึ้น ซึ่งจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ

4. เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยการสร้าง ขยาย และปรับปรุงทรัพยากรการท่องเที่ยวในภูมิภาคต่าง ๆ ให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่จะได้รับความสนใจขึ้นมาในอนาคต

5. เพื่อขยายกำลังการผลิตการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวให้เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการที่เพิ่มขึ้น

6. เพื่อปรับปรุงมาตรฐานการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้วให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมีมาตรฐานที่จะสามารถแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้

7. เพื่อจัดระเบียบการประกอบธุรกิจของภาคเอกชนและปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานของภาครัฐบาล และจัดให้มีการร่วมมือประสานงานระหว่างภาครัฐบาลกับภาคเอกชน และภาครัฐบาลเองให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากที่สุด

8. เพื่อการบำรุงรักษา ปรับปรุง และพัฒนาธรรมชาติ สภาพแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี ให้คงไว้ซึ่งคุณค่าต่อการท่องเที่ยว

ค. เป้าหมาย

ในปลายปีของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวฯ ฉบับที่ 5 จะพยายามเร่งรัดให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดประมาณ 2.9 ล้านคน ทั้งนี้โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 8.4 ต่อปี และจะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวพำนักอยู่ในประเทศไทยโดยเฉลี่ยคนละ 5.5 วัน นอกจากนี้จะชักจูงให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวภายในประเทศโดยเฉลี่ยคนละ 3,100 บาทต่อวัน ซึ่งจะทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 49,500 ล้านบาท ในปลายปี พ.ศ. 2529 (ตารางที่ 7.1)

จากผลดังกล่าวทำให้มีความต้องการห้องพักโรงแรมทั่วประเทศประมาณ 66,000 ห้องและจะก่อให้เกิดการจ้างงานในธุรกิจบริการการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม ประมาณ 2.0 ล้านคน (ตารางที่ 7.2)

ตารางที่ 7.1 เป้าหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาการท่องเที่ยวฯ ฉบับที่ 5

ประเภท	พ.ศ. 2525		พ.ศ. 2529	
	แนวโน้ม	เป้าหมาย	แนวโน้ม	เป้าหมาย
จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	2.0	2.1	2.6	2.9
วันพักเฉลี่ย (วัน)	5.0	5.1	5.3	5.5
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน (บาท)	1,900	2,100	2,500	3,100
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	19,000	22,700	35,500	49,500

ที่มา : แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาฉบับที่ 5 (2525-2529)

ตารางที่ 7.2 เป้าหมายเกี่ยวกับจำนวนห้องพักและการจ้างงาน

ประเภท	พ.ศ. 2525		พ.ศ. 2529	
	แนวโน้ม	เป้าหมาย	แนวโน้ม	เป้าหมาย
จำนวนห้องพักโรงแรม (ห้อง)	49,600	51,000	61,000	66,000
การจ้างงานในธุรกิจบริการท่องเที่ยว (ล้านคน)	1.6	1.7	1.8	2.0

ที่มา : แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาฉบับที่ 5 (2525-2529)

ง. แนวทางและมาตรการ

เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวฯ ฉบับที่ 5 รัฐจะต้องกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในทุกระดับให้แน่นอนชัดเจน รวมทั้งให้การสนับสนุนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกวิถีทางอย่างจริงจัง ดังนั้นแนวทางและมาตรการจึงได้กำหนดไว้ดังนี้

1. การบำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

- ปรับปรุงพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ให้มีขอบเขตอำนาจในการควบคุมการใช้ที่ดิน การก่อสร้างในแหล่งท่องเที่ยวที่ได้ประกาศเอาไว้ อย่างไรก็ตาม ในระยะที่ยังแก้ไขพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่เสร็จ ก็ให้อำนาจอำนาจของกฎหมายอื่น ดำเนินการไปพลางก่อน

- ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเร่งรัดการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรา 9 (7) ของพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวฯ ที่ระบุให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ลงทุนและร่วมลงทุนในการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เท่าที่จำเป็น นอกจากนั้นควรมีการศึกษา รูปแบบของสถาบันการเงิน เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

- กำหนดให้มีแผนงานและจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในทุก ๆ ภาค อย่างเป็นขั้นตอนของการวางแผน โดยเริ่มตั้งแต่การสำรวจเบื้องต้น ศึกษาเบื้องต้น การจัดทำแผนแม่บท การจัดทำแผนปฏิบัติการและการลงทุนซึ่งประกอบด้วยรายละเอียด ในการลงทุน การดำเนินงานและวิธีประสานงานอย่างชัดเจนและสมบูรณ์

- จัดให้มีการควบคุมติดตามและประเมินผล เพื่อให้มีการดำเนินการตามแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการอย่างถูกต้องและได้ผล

2. การพัฒนาบริการการท่องเที่ยว

- ให้ความคุ้มครอง ป้องกัน และปราบปรามเป็นพิเศษ เพื่อสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยการจัดตั้งหน่วยงานตำรวจเฉพาะกิจ เพื่อดำเนินการด้าน

นี้โดยเฉพาะอย่างเป็นทางการ และหาแนวทางวางมาตรการเพื่อให้การค้าเดินคดีเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว เป็นไปโดยความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ตลอดจนให้ข้อเท็จจริงเพื่อช่วยคัดผลเสียหายต่อการท่องเที่ยวอย่างทันต่อเหตุการณ์

- จัดระบบประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการวางระเบียบหลักเกณฑ์ เพื่อป้องกันการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมซึ่งจะทำให้สายอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยส่วนรวม การดำเนินงานดังกล่าวจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวฯ ให้มีอำนาจที่จะควบคุมและจัดระเบียบของธุรกิจ
- จัดให้มีการทบทวนโครงสร้างภาษีอากรและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากกิจการท่องเที่ยวโดยพิจารณาอัตราที่เหมาะสมและให้สามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศเพื่อนบ้านได้ง่าย และพิจารณานำภาษีที่เก็บจากธุรกิจบริการท่องเที่ยวมาใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยตรง
- จะปรับปรุงการบริการและการอำนวยความสะดวกในประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และมีมาตรฐานเป็นที่พอใจของนักท่องเที่ยวตามความจำเป็นในการแข่งขันกับต่างประเทศ โดยการร่วมมือประสานงานระหว่างส่วนราชการและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับปรุงการบริการที่ทำอากาศยาน การพิจารณาส่งทำอากาศยานแห่งใหม่ การปรับปรุงด้านการบริการเพื่อการเดินทางภายในประเทศ และการเพิ่มจำนวนร้านค้าปลอดภาษี เป็นต้น
- เร่งให้มีการพัฒนากำลังคนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทุกระดับ ตลอดจนศึกษาถึงความต้องการด้านกำลังคนเพื่อวางแผนพัฒนากำลังคนให้มีจำนวนพอเพียงได้มาตรฐานตรงกับความต้องการ และเพื่อลดการใช้แรงงานจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากที่สุด โดยสนับสนุนให้สถาบันระดับอุดมศึกษาของรัฐมีหลักสูตรด้านการบริหารระดับสูงของธุรกิจท่องเที่ยว

3. การส่งเสริมการท่องเที่ยว

- ให้มีการขยายและปรับปรุงมาตรฐานความรู้ความเข้าใจที่จำเป็นต่อการ

ส่งเสริมและการตลาดให้ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

- ปรับปรุงเทคนิคและวิธีการดำเนินการด้านส่งเสริมและการตลาดให้ทันสมัยและถูกต้องยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มอำนาจการแข่งขันให้ทัดเทียมหรือเหนือกว่าประเทศคู่แข่ง โดยให้มีการร่วมมือประสานงานระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนให้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนการวางกลไกการบริหารและวิธีปฏิบัติงานที่เหมาะสม เพื่อภาคเอกชนจะได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการวิจัย สืบค้น สืบค้นใจนับตั้งแต่การหาความรู้ความเข้าใจ การวางแผน จนถึงขั้นปฏิบัติงานและขึ้นดำเนินการด้านการตลาดร่วมกัน

- ให้มีการเผยแพร่จากหน่วยราชการ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรมของชาติ เพื่อให้เกิดความรักและหวงแหนในทรัพยากรที่มีคุณค่าทางการท่องเที่ยว

- ยกระดับการเดินทางท่องเที่ยวส่วนบุคคลให้ทันสมัยบริการสาธารณะ เช่น รถไฟ รถโดยสารให้มากขึ้น เพื่อสนับสนุนการประหยัดพลังงาน

- สัตว์ให้มีศูนย์ประสานและติดตามข่าวที่จะมีผลกระทบกระเทือนต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างใกล้ชิด ศูนย์ดังกล่าวประกอบด้วยหน่วยราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับภาคเอกชนร่วมกันดำเนินงาน

- ใช้มาตรการเพื่อชะลอการเดินทางของคนไทยไปต่างประเทศ เพื่อป้องกันการสูญเสียเงินตราต่างประเทศมากเกินไป และในขณะเดียวกันชักชวนคนไทยให้หันมานิยมการท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้น

7.5.2 เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี

จากการประมวลสภาพปัจจุบันของการท่องเที่ยวในจ.เพชรบุรี พบว่ามีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมาเที่ยวใน จ.เพชรบุรี ประมาณปีละ 255,000 คน ในระยะ 5 ปี

คือช่วงปี 2525-2529 จากการประมาณการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยจะเพิ่มประมาณร้อยละ 3-5 ต่อปี และนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มประมาณร้อยละ 8 ต่อปี นักท่องเที่ยวที่มายัง จ. เพชรบุรีนี้ ประมาณร้อยละ 43 เป็นนักท่องเที่ยวประเภทเข้าไปเป็นกสิกร ร้อยละ 41 เป็นประเภทที่ค้าง 1 คืนซึ่งมีการใช้จ่ายโดยเฉลี่ยประมาณคนละ 125-700 บาทต่อวัน ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่มาพักและลักษณะการเดินทางว่ามาโดยรถยนต์ส่วนตัว หรือมากันเป็นกลุ่มมาเที่ยว เมื่อนำสภาพการท่องเที่ยวดังกล่าว พิจารณาร่วมกับการกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์และนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับชาติแล้ว สามารถกำหนดเป็นเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี ได้ดังนี้คือ

ก. เป้าหมาย*

ในปี 2529 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวฯ ฉบับที่ 5 จะพยายามให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงที่สุดประมาณ 380,000 คน โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 8.4 ต่อปี (แนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นได้ประมาณร้อยละ 5.5 ต่อปี) จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวพักค้างคืนเพิ่มขึ้นจาก 1 คืนเป็น 2 คืน และพยายามชักจูงให้นักท่องเที่ยวจากประเภทใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นละคนประมาณร้อยละ 30 ของการใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวโดยปกติ

* หมายเหตุ เป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยวได้จากการคำนวณหาจำนวนนักท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี ในอนาคตซึ่งมีรายละเอียดในบทที่ 4 ตลาดการท่องเที่ยว ซึ่งในความเป็นจริงแล้วจำนวนนักท่องเที่ยว ซึ่งคือตามอัตราการเพิ่มเฉลี่ยตามเป้าหมายของการท่องเที่ยวระดับชาติคือ 8.4 % ต่อปีนั้น อาจอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง ทั้งนี้เพราะลักษณะการท่องเที่ยวมีการแปรเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาด้วยปัจจัยหลายประการทั้ง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ ดังนั้นจึงได้กำหนดแนวโน้มการเพิ่มของนักท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรีที่ระดับหนึ่งคือ 5.5 % ต่อปี โดยคิดจากอัตราเฉลี่ยของศักยภาพในการเพิ่มของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ซึ่งเข้ามาท่องเที่ยวยัง จ. เพชรบุรี ซึ่งมี การเพิ่มสูงสุด 8 % ต่อปี และต่ำสุดเพิ่ม 3 % ต่อปี รายละเอียดในหัวข้อ 4.4.12 บทที่ 4

เป้าหมายด้านระยะเวลาการค้างแรมของนักท่องเที่ยวได้จากการศึกษาระยะเวลาพักค้างแรม โดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวประเภทที่มาค้างแรมใน จ. เพชรบุรี ในหัวข้อ 4.4.7 ซึ่งจะใช้เวลาเพียง 1 คืน ดังนั้นจึงตั้งเป้าหมายเพิ่มอีก 1 คืน

เป้าหมายด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละคนได้จากแนวโน้มการเพิ่มค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคนต่อวันของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว พค. 2525-2529 ซึ่งกำหนดให้แนวโน้ม ปี 2525 เท่ากับ 1,900 บาทต่อคนต่อวัน และปี 2529 เพิ่มขึ้นเป็น 2,500 บาทต่อคนต่อวัน

ข. วัตถุประสงค์

จากเป้าหมายดังกล่าวที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี ประกอบกับการศึกษา สภาพการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรีในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว สภาพเศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ แล้ว สามารถระบุถึงวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี ได้ดังนี้

1. เพื่อให้เกิดผลประโยชน์แก่จังหวัดเพชรบุรี ในลักษณะที่เป็นรายได้ช่วยเสริมกิจกรรมการผลิตสาขาอื่น ๆ ของ จ. เพชรบุรี โดยเฉพาะเป็นการทดแทนการผลิตในสาขาเกษตรกรรม
2. เพื่อให้การท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการสร้างงานทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อประชากรในวัยแรงงานของ จ. เพชรบุรีเอง ซึ่งจะช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น
3. เพื่อสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้มาท่องเที่ยวและตระหนักถึงทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าประเภทต่าง ๆ ของ จ. เพชรบุรีให้มากขึ้น อันจะก่อให้เกิดความรู้สึกหวงแหนและภาคภูมิใจในทรัพยากรการท่องเที่ยวภายในประเทศ
4. เพื่อให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ประเภทต่าง ๆ ใน จ. เพชรบุรี โดยการจัดระเบียบปรับปรุง พื้นฟู อนุรักษ์ สร้างและขยายทรัพยากรเหล่านั้นให้ได้รับความสนใจมากยิ่งขึ้นในอนาคต
5. เพื่อกระตุ้นให้มีการปรับปรุง และเพิ่มเติมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน จ. เพชรบุรี ให้เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการที่เพิ่มขึ้น
6. เพื่อวางกฎเกณฑ์ระเบียบในการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใน จ. เพชรบุรี ให้เป็นระบบซึ่งมีความสัมพันธ์กันทั้งหน่วยราชการ องค์กรภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่น

ให้เข้าใจและสามารถทำงานประสานกันได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก

7. เพื่อบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ สภาพแวดล้อมทางด้านศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมของ จ. เพชรบุรี ให้เป็นประโยชน์ต่อเยาวชนและประชาชนของ จ. เพชรบุรี ทั้งปัจจุบันและอนาคต

8. เพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีของ จ. เพชรบุรีให้บุคคลทั่วไปได้ทราบถึงสภาพที่แท้จริงของจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม ประเพณีกิจกรรมประจำท้องถิ่น ตลอดจน ลักษณะเด่นประเภทต่าง ๆ ซึ่งออกมาในรูปของผลิตภัณฑ์ในเมืองต่าง ๆ ประจำจังหวัด เป็นต้น

ค. นโยบาย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในอันที่จะส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว จ. เพชรบุรี ให้เกิดประโยชน์อย่างจริงจังต่อส่วนรวมนั้น จึงได้วางแนวทางปฏิบัติภายใต้กรอบของนโยบายพัฒนาการท่องเที่ยว จ. เพชรบุรี ไว้ดังต่อไปนี้คือ

1. เร่งส่งเสริมและชักจูงให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้เดินทางมาท่องเที่ยวยัง จ. เพชรบุรีให้มากขึ้น ท่องเที่ยวนานวันขึ้นและใช้จ่ายให้มากขึ้น
2. ดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรีโดยคำนึงถึงผลกระทบต่ออันอาจมีขึ้นต่อสภาพเศรษฐกิจสังคม ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น และสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปรับปรุงสร้างและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ โดยคำนึงสภาพแวดล้อมเดิมของแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อรักษาคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืนตลอดไป
3. สนับสนุนและส่งเสริมหน่วยงานท้องถิ่นของ จ. เพชรบุรีให้เป็นผู้รับผิดชอบ หลักในการพัฒนา การท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรีที่จะมีขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต

4. ให้การสนับสนุนหน่วยงานท้องถิ่นโดยหน่วยงานจากส่วนกลาง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทั้งในด้านการให้บริการด้าน ข่าวสาร ภาวสังคม การฝึกอบรม ตลอดจนงบประมาณในด้านการท่องเที่ยวให้แก่จังหวัดเพชรบุรีอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องจากเห็นว่าหน่วยงานท้องถิ่นจะสามารถดำเนินการได้ด้วยตัวเองในด้านการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเพชรบุรี

5. สนับสนุนให้เอกชนเข้ามาลงทุนในกิจการการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี ภายใต้ความควบคุมของหน่วยงานของรัฐและของท้องถิ่น

6. เร่งดำเนินการพัฒนา ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการที่สำคัญทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของจ. เพชรบุรี ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่จะตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ได้อย่างเพียงพอและไม่ขัดแย้งต่อสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น

7. เร่งเพิ่มมาตรการต่าง ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจในความมั่นคงปลอดภัย ทั้งร่างกายและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยัง จ. เพชรบุรี

7.5.3 ข้อเสนอแนะแนวทางและมาตรการในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี

เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรีได้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้วางไว้นั้น จำเป็นจะต้องมีแนวทางและมาตรการที่เหมาะสมรัดกุมและสอดคล้องกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายในด้านการท่องเที่ยวระดับชาติ โดยมีแนวทางและมาตรการสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

ก. การบำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์เพื่อขยับยั้งสภาพเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมบางแห่ง และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งที่มีศักยภาพในการพัฒนาสูง ให้มีมาตรฐานและคุณค่าทางการท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายอยู่ที่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญใน จ. เพชรบุรี ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่คือ กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวบริเวณตัวเมืองเพชรบุรี แหล่งท่องเที่ยวชายหาดชะอำ และแหล่งท่องเที่ยวเขื่อนแก่งกระจาน

ข. การพัฒนาบริการการท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะพัฒนาการบริการและการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพให้เป็นที่พึงพอใจของนักท่องเที่ยว ทั้งในด้านของการยกระดับมาตรฐานกำลังคน การบริการ การบริหาร ตลอดจนสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับความปลอดภัย ในร่างกายและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญ โดยมีเป้าหมายอยู่ที่นักท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ทั้งชาวไทยชาวต่างประเทศ ทั้งที่เป็นประเภทเข้าไปเยือนกลับและประเภทที่มาพักค้างแรม

ค. การส่งเสริมการท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงด้านตลาดการท่องเที่ยวทั้งภายในจังหวัดเพชรบุรี ภายในภาคตะวันตก ในระดับประเทศ และตลาดในต่างประเทศ ซึ่งตลาดการท่องเที่ยวระดับต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นเป้าหมายที่จะมีการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งในด้านการเผยแพร่ โฆษณาการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี การศึกษาพัฒนาโครงข่ายแบบแผนการเดินทางท่องเที่ยว ตลอดจนการศึกษาวิเคราะห์เพื่อจัดทำแผนการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี อย่างสมบูรณ์แบบ เป็นต้น

1. แนวทางในการบำรุงรักษา และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ของกลุ่มท่องเที่ยวหลัก 3 กลุ่ม ของ จ. เพชรบุรี มีดังนี้คือ

กลุ่มที่ 1 แหล่งท่องเที่ยวบริเวณตัวเมืองเพชรบุรี กลุ่มนี้มีระยะทางจากกรุงเทพฯ ประมาณ 135 กม. ใช้เวลาเดินทางโดยรถยนต์ ประมาณ 2 ชั่วโมง โดยมีเส้นทางหลักคือ ทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) จากกรุงเทพฯ ผ่าน จ. นครปฐม จ. ราชบุรี เข้าสู่ตัวเมืองเพชรบุรี และทางหลวงหมายเลข 35 (ถนนธนบุรี-ปากท่อ) จากกรุงเทพฯ ผ่าน จ. สมุทรสาคร จ. สมุทรสงคราม และบรรจบกับถนนเพชรเกษมประมาณ 35 กม. ก่อนถึงตัวเมืองเพชรบุรี กลุ่มนี้มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด 13 แห่ง ได้แก่ เขาหลวง กลุ่มร้านขายขนมข้างเขาวัง เขาวัง วัดมหาสมณาราม วัดสระบัว วัดพระพุทธไสยาสน์ วัดเขานันโตอิฐ วัดมหาธาตุ วัดใหญ่สุวรรณาราม วัดกำแพงแลง วัดเพชรพลี วัดเกาะแก้วสุทธาราม พระราชวัง-รามราชนิเวศน์ แนวทางการพัฒนาคือ

(1) กำหนดให้ เขาวัง วัดใหญ่สุวรรณาราม วัดมหาธาตุ วัดเพชรพลี และ กลุ่มร้านขายขนมขำเขาวัง เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของกลุ่ม แหล่งท่องเที่ยวที่เหลือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเสริม

(2) เร่งพัฒนาสภาพทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวหลักทั้ง 5 ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ในการอนุรักษ์โบราณสถาน และสภาพแวดล้อมของชุมชนโดยพยายามลดความขัดแย้งระหว่างแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มร้านขายขนมขำเขาวัง และพระนครคีรี (เขาวัง)

(3) ควรจัดเตรียมหาสถานที่ตั้งของกลุ่มร้านขายขนมขำเขาวังใหม่ เพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ๆ ได้โดยไม่เกิดอุปสรรคด้านการจราจร ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงวันหยุดพร้อมกับจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบริเวณเช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถยนต์ประเภทต่าง ๆ ตลอดจนการจัดหารูปแบบของอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป

(4) สำหรับแหล่งท่องเที่ยวเสริมอีก 8 แห่ง ควรมีการวางแผนปรับปรุงและฟื้นฟูลักษณะสำคัญทางศาสนาและสถาปัตยกรรม เพื่อรองรับกับความต้องการของนักท่องเที่ยวประเภทที่สนใจในโบราณสถานและคุณค่าทางศิลปะของแหล่งท่องเที่ยว

(5) ในการบำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ควรอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบร่วมกันระหว่าง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรมการศาสนา กรมศิลปากร โดยมีหน่วยงานท้องถิ่นเป็นแกนกลางในการพัฒนา

กลุ่มที่ 2 แหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ อยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี 40 กม. ตามเส้นทางถนนเพชรเกษม โดยมีทางแยกเข้าสู่บริเวณชายหาดชะอำ ทางซ้ายมือมีระยะทางประมาณ 2 กม. ใช้เวลาเดินทางจากตัวเมืองเพชรบุรีประมาณ 30 นาที กลุ่มนี้มีแหล่งท่องเที่ยว 4 แห่ง ได้แก่ ชายหาดชะอำ ชายหาดคลองเทียน สหกรณ์หูกะพง พระราชินีเวคินมฤคทายวัน แนวทางการพัฒนาคือ

(1) กำหนดให้ ชายหาดชะอำ เป็นศูนย์กลางหลักของกลุ่ม แหล่งท่องเที่ยว

ที่เหลือ เป็นแหล่งเที่ยวเสริม

(2) เร่งพัฒนาสภาพชายหาดชะอำทางด้านสภาพแวดล้อม บริเวณชายหาด ที่เกี่ยวกับการควบคุมหาบเร่แผงลอยมิให้กระจัดกระจายออกไป ทำความลึกปรกให้แก่ชายหาด และรบกวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังชายหาดชะอำ โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ และ ฤดูกาลท่องเที่ยว

(3) ควรปรับจัดทำแผนหลักการควบคุมการใช้ที่ดินบริเวณชายหาดและพื้นที่ ใกล้เคียงอื่นเป็นชายหาดคลองเทียน ชายหาดหัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อป้องกันมิให้มีการก่อสร้างที่ขัดต่อสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ และควบคุมให้กิจการลงทุนโดยเอกชนต่าง ๆ ได้เกิดขึ้นบน พื้นที่ที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวยังบริเวณชายหาดแห่งนี้

(4) ควรหามาตรการในการอนุรักษ์พื้นที่ พระราชินีเวคันัมฤคทายวัน เพื่อ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจเพิ่มขึ้นกว่าเดิม

กลุ่มที่ 3 แหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนแก่งกระจาน อยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี ประมาณ 54 กม. จากถนนเพชรเกษมถึง อ.ท่ายาง ประมาณ 20 กม. จากนั้นไปตามถนนลาดยาง จาก อ.ท่ายาง ผ่านเขื่อนเพชรไปยังเขื่อนแก่งกระจานเป็นระยะทางประมาณ 37 กม. ใช้เวลาเดินทางจากตัวเมืองเพชรบุรี ประมาณ 45 นาที กลุ่มนี้มีแหล่งท่องเที่ยว 2 แห่ง คือ เขื่อนแก่งกระจาน และอุทยานแห่งชาติป่าแก่งกระจาน แนวทางการพัฒนาคือ

(1) กำหนดให้เขื่อนแก่งกระจานเป็น แหล่งท่องเที่ยวหลัก อุทยานแห่งชาติป่าแก่งกระจานเป็นแหล่งท่องเที่ยวเสริม

(2) พัฒนากิจกรรมเสริมอื่นภายในอ่างเก็บน้ำแก่งกระจานเพื่อก่อให้เกิดแรงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมการล่องเรือ ล่องแพ ในอ่างเก็บน้ำ และตามลำน้ำเพชรบุรี หรือกิจกรรมการตกปลา เป็นต้น

(3) รับผิดชอบการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ

เพื่อเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในอุทยานแห่งชาติป่าแก่งกระจาน โดยพยายามวางมาตรการในการอนุรักษ์ทรัพยากรต้นน้ำลำธารเป็นมาตรการหลักในการวางแผนพัฒนาอุทยานแห่งชาติ แห่งนี้

2. แนวทางในการพัฒนาบริการการท่องเที่ยว สำหรับจังหวัดเพชรบุรีมีแนวทาง ดังนี้คือ

(1) พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ได้แก่ ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ทั้งบริการด้านไปรษณีย์ โทรศัทพ์ โทรพิมพ์ โดยการพัฒนาอย่างเป็นระบบให้มีความสัมพันธ์กับความต้องการของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ทั้งในด้าน ปริมาณ และคุณภาพ

(2) ดำเนินการพัฒนาสถานที่พักแรมตามแหล่งท่องเที่ยวสำคัญต่าง ๆ โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละประเภท เป็นหลักในการกำหนดรูปแบบและชนิดของสถานที่พักแรม เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมากที่สุด

(3) เร่งการพัฒนา รูปแบบของกิจกรรมเสริมการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อเป็นแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว นอกเหนือจากคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ เช่น การส่งเสริมกิจกรรมร้านอาหาร คอฟฟี่ช็อป แหล่งปั่นเกิงยามค้าคืน ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ชายหาดชะอำ ซึ่งควรจะอยู่ในขนาดและลักษณะที่เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายทะเลด้วยการพัฒนา กิจกรรมเสริมบริเวณ เขื่อนแก่งกระจาน โดยการนำสภาพของอ่างเก็บน้ำแก่งกระจานให้เป็นประโยชน์ เช่นกิจกรรมการตกปลา ล่องแพค้างคืน เป็นต้น การพัฒนา กิจกรรมเสริมบริเวณตัวเมืองเพชรบุรี ได้แก่ การจัดตั้งศูนย์รวมโบราณวัตถุหรือพิพิธภัณฑ์โบราณวัตถุ ประจำจังหวัด เพื่อเสริมรูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวประเภทโบราณสถานภายในเขตตัวเมือง

(4) ควรส่งเสริมผลิตภัณฑ์พื้นเมืองของจังหวัด โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับอาหารประเภทต่าง ๆ (Local food products) อย่างจริงจัง โดยการสนับสนุนให้มีแหล่งบริการสินค้าพื้นเมืองประจำจังหวัดขึ้น เพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยวทุกระดับ ด้วยความยุติธรรมทั้งในด้านราคา ปริมาณ และคุณภาพ

(5) เร่งพัฒนาและปรับปรุงระบบการป้องกันอาชญากรรมโดยส่วนรวมของจังหวัด และเน้นเป็นพิเศษภายในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี

3. การส่งเสริมการท่องเที่ยว มีแนวทางในการส่งเสริม ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด และเผยแพร่เอกลักษณ์ ชีวิตความเป็นอยู่ตลอดจนอุปนิสัยของชาว จ. เพชรบุรี เพื่อสร้างภาพพจน์ ที่ดีของจังหวัด ในสายตาของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ มีแนวทางดังนี้

(1) ส่งเสริมให้การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด โดยให้อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานท้องถิ่นทั้งจังหวัด

(2) ส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบ วิธีการ และขั้นตอนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด ภายใต้ความดูแลควบคุมของจังหวัด

(3) เร่งดำเนินการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวยังจังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวที่ประสบในระหว่างการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี ตลอดจนทราบถึงความต้องการด้านต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวเหล่านั้นเพื่อหาแนวทางการเพิ่มบริการประเภทต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ

(4) ดำเนินการให้มีการจัดเก็บตัวเลขสถิติเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวใน จ. เพชรบุรี โดยเน้นในแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดเป็นสำคัญ เพื่อผลของการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดในอนาคต

7.5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดเส้นทางการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง

ในการเสนอแนะเส้นทางท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี และพื้นที่เกี่ยวเนื่องนี้ มีวัตถุประสงค์จะจัดรูปแบบการเดินทาง และเส้นทางท่องเที่ยว เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นประเภทเข้าไปเย็นกลับ หรือประเภทที่ต้องการพักค้าง

แรม การเสนอแนะเส้นทางการท่องเที่ยวของ จ. เพชรบุรี เพื่อที่จะให้เกิดความน่าสนใจและสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยว ได้สัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ภายในระยะเวลาที่ต้องการได้ นั้น จำเป็นต้องผนวกแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งในพื้นที่เกี่ยวเนื่อง ซึ่งได้แก่จังหวัดข้างเคียง ซึ่งอยู่ภายในเส้นทางจากกรุงเทพฯ มายังจ. เพชรบุรี เช่น จ. นครปฐม จ. ราชบุรี และจ. ประจวบ-คีรีขันธ์ ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่น่าสนใจอยู่เป็นจำนวนมาก เข้ามาในการจัดเส้นทางการท่องเที่ยวดังกล่าวด้วย แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เกี่ยวเนื่อง ซึ่งอยู่ตามเส้นทางการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ประกอบด้วย

1. ส่วนสามพราน จ. นครปฐม อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 32 กม. บนเส้นทางเพชรเกษม มีลักษณะเป็นส่วนรุกขชาติขนาดใหญ่ ซึ่งได้รับการตกแต่ง และจัดสถานที่ด้วยพันธุ์ไม้ดอก และไม้ใบต่าง ๆ ชนิดประกอบกับการที่มีโรงแรมขนาดปานกลาง ชั้น 1 ที่ได้มาตรฐาน มีสนามกอล์ฟ ห้องแสดงละคร ภัตตาคารขนาดใหญ่ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวซึ่งมีการจัดแสดง การละเล่นพื้นเมืองรูปแบบต่าง ๆ เป็นประจำ จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของภาคตะวันตก ซึ่งสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะชาวต่างประเทศได้เป็นจำนวนมาก
2. พระปฐมเจดีย์ จ. นครปฐม อยู่ใจกลางตัวเมืองนครปฐม สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นมาประมาณ 2,200 ปี ในสมัยที่พระพุทธศาสนาเริ่มแพร่เข้ามาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เดิมองค์เจดีย์เป็นรูปโอคว่ำ ต่อมารัชกาลที่ 4 ทรงบูรณะปฏิสังขรณ์ โดยสร้างเจดีย์องค์ใหญ่ระฆังครอบเจดีย์องค์เดิมไว้ ปัจจุบันได้รับการซ่อมแซมจากกรมศิลปากร ทำให้มีความงามขึ้น มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวต่างประเทศ และชาวไทยไปชมและนมัสการองค์พระเจดีย์เป็นประจำ เป็นโบราณสถานคู่บ้านคู่เมืองของชาวจังหวัดนครปฐม
3. นาเกลือ จ. สมุทรสงคราม เป็นการไย้ที่ดินผืนใหญ่เพื่อประกอบอาชีพของชาว จ. สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ซึ่งแสดงออกถึงสภาพชีวิตชนบท ซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยผสมผสานกับทรัพยากรธรรมชาติคือน้ำทะเล มีการทำนาเกลือกันระหว่าง กม.ที่ 48 ถึง กม.ที่ 59 โดยประมาณ บนถนนสายธนบุรี-ปากท่อ นักท่อง

เที่ยวล่วนใหญ่มักแวะชมทัศนียภาพของนาเกลือซึ่งมีความงดงามมาก ในเวลาบ่ายรุ่ง และก่อนตะวัน
ลับ

4. ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี อยู่ในเขตอ.ดำเนินสะดวก ห่างจาก
กรุงเทพฯ ประมาณ 80 กม. อยู่ระหว่าง อ.บางแพ จ.ราชบุรี กับ อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม
บนเส้นทางสาย 325 แม่กลอง-บางแพ ตลาดน้ำแห่งนี้มีชื่อเสียงเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภท
วัฒนธรรมและกิจกรรมของท้องถิ่นมาเป็นเวลานานเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเหล่านี้ มักจะมาชมวิถีชีวิต ความเป็นอยู่แบบพื้นบ้านของ
ชาวบ้านในละแวกใกล้เคียงกับ อ.ดำเนินสะดวก ซึ่งนำสินค้าประเภทผักผลไม้มาแลกเปลี่ยนกัน
โดยใช้ตลาดน้ำเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนซื้อขายโดยกิจกรรมในการซื้อขายเหล่านี้จะอยู่ใน
ช่วงประมาณ 6 โมงเช้าถึง 11 โมงเช้าของทุกวัน และในบริเวณตลาดน้ำก็มีร้านขายของที่ระลึก
ไว้บริการนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากอีกด้วย ห่างจากตลาดน้ำประมาณ 5 กม. เป็นบริเวณส่วน
มะพร้าวซึ่งมีการทำน้ำตาลมะพร้าวของชาวดำเนินสะดวก ซึ่งนับเป็นจุดท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
ที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่ง มักจะมีชาวต่างประเทศมาชมกันเป็นประจำเช่นเดียวกับตลาดน้ำ

5. ชายหาดหัวหิน อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ
200 กม. เป็นหาดทรายสีขาวละเอียดอยู่ในเขตชุมชนเมืองเทศบาลตำบลหัวหิน มีการบริการต่าง ๆ
พร้อม ไม่ว่าจะเป็นรถโดยสารสาธารณะ โรงแรมมาตรฐาน ภัตตาคารต่าง ๆ เป็นต้น ชายหาด
หัวหินเป็นชายหาดค่อนข้างตรงยาวประมาณ 3 กม. กว้างประมาณ 30-60 เมตร มีความลาดชัน
น้อย ชายหาดเป็นทรายขาวละเอียด น้ำทะเลใสเหมาะแก่การเล่นน้ำมาก มีโขดหินเป็นจุด ๆ
โดยเฉพาะหน้าโรงแรมรถไฟ ถูกร้อนมีประหลาดเข้ามาพักผ่อนเป็นจำนวนมาก ส่วนในฤดูฝนมีน้อย
โดยเฉพาะช่วงเดือนมิถุนายน-ตุลาคม เป็นช่วงที่มีแมงกระพรุนมากไม่เหมาะต่อการเล่นน้ำทะเล
บริเวณปลายสุดทิศใต้ของชายหาดหัวหินจะมีเขาขนาดย่อมลูกหนึ่ง ชื่อเขาตะเกียบ ซึ่งเป็นภูเขาที่
ยื่นออกไปจากชายหาด มีลำน้ำลงมาอยู่บนเขา ภูเขา มีโขดหินและไม่สูงชันนัก นักท่องเที่ยวสามารถ
ปีนขึ้นไปลงอีกด้านหนึ่งของภูเขาได้ เมื่ออยู่บนเขาสามารถมองเห็นทิวทัศน์สวยงามของท้องทะเล

และชายหาดรอบด้านใต้ ที่เชิงเขาบริเวณชายหาดมีร้านค้าที่สร้างเพิงขายอาหารและเครื่องดื่ม มีการตั้งเก้าอี้ ผ้าใบไว้บริการนักท่องเที่ยวบนหาดทรายสาธารณะ และยังมีเรือให้นักท่องเที่ยวเช่าไป ตกปลาอีกด้วย

6. อุทยานแห่งชาติเขาส่ามร้อยยอด อยู่ในเขต อ.ปราณบุรี และ อ.กุยบุรี ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 280 กม. สามารถเข้าถึงได้โดยแยกจากตลาดปราณบุรี ไปตามถนน ร.พ.ช. ประมาณ 40 กม. อุทยานแห่งชาติเขาส่ามร้อยยอดนี้ มีสถานที่ท่องเที่ยวประเภท ธรรมชาติที่น่าสนใจมากมาย ไม่ว่าจะเป็นถ้ำซึ่งมีหินงอกหินย้อยที่สวยงามเช่น ถ้ำแก้ว ถ้ำไทร ถ้ำพระยานคร ถ้ำสามร้อยยอดซึ่งเป็นถ้ำขนาดใหญ่มี พันธุ์ไม้เตี้ย ๆ ขึ้นเป็นจำนวนมาก เป็นที่อาศัยของนกจำนวนมาก เช่น นกกระยาง ซึ่งจะมีมากในช่วงเดือนธันวาคม-มกราคม นอกจากนี้อุทยานฯ แห่งนี้ยังอยู่ติดทะเล ซึ่งมีชายหาดชื่อหาดเจ้าสามพระยา ซึ่งสามารถลงเล่นน้ำได้ อีกด้วย นับเป็นอุทยานแห่งชาติสำคัญของภาคตะวันตกอีกแห่งหนึ่งซึ่งมีความงามตามธรรมชาติ ประเภทต่าง ๆ ทั้งภูเขา ถ้ำชายทะเล ลำคลองที่คดเคี้ยวสวยงาม ทิวทัศน์ที่งดงามด้วย สภาพธรรมชาติที่สมบูรณ์ยิ่ง

7. อ่าวประจวบ อยู่บริเวณตัวเมืองประจวบ ห่างจากชายหาดหัวหินประมาณ 100 กม. ลงไปทางใต้ บริเวณอ่าวประจวบ มีสถานที่ที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น เขาช่องกระจก ซึ่งเป็นเขาสูง มีวัดอยู่บนยอดเขา เมื่อมองลงมาจะเห็นทิวทัศน์ตัวเมืองประจวบศรีขันธุ์อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังมี อ่าวมะนาว ซึ่งเป็นที่ตั้งของกองบิน 53 เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวเมืองประจวบอีกด้วย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มักจะมาแวะยังเขาช่องกระจก และอ่าวมะนาวเป็นสำคัญ

ในการจัดเส้นทางการท่องเที่ยวของ จ.เพชรบุรี และพื้นที่เกี่ยวเนื่อง จะแบ่งตามระยะเวลาของการท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. เส้นทางการท่องเที่ยวแบบไปเช้าเย็นกลับ มี 2 ลักษณะคือ เส้นทาง การท่องเที่ยวเฉพาะภายใน จ.เพชรบุรี และเส้นทางการท่องเที่ยว จ.เพชรบุรี และพื้นที่ใกล้เคียง

2. เส้นทางการท่องเที่ยวแบบพักผ่อนในวันหยุดสุดสัปดาห์ (เสาร์-อาทิตย์)

มี 2 ลักษณะ คือเส้นทางการท่องเที่ยวเฉพาะภายใน จ. เพชรบุรี และเส้นทางการท่องเที่ยว จ. เพชรบุรีและพื้นที่ใกล้เคียง

3. เส้นทางการท่องเที่ยวแบบวันหยุดพักผ่อนประจำปี มี 2 แบบคือ ประเภท

3 วัน 2 คืน และประเภท 4 วัน 3 คืน

รายละเอียดในการจัดเส้นทางทั้ง 3 ประเภท มีดังนี้

1. เส้นทางการท่องเที่ยวแบบไปเช้า-เย็นกลับ เหมาะสำหรับผู้ที่มีความ

ในการพักผ่อนไม่มากนัก อาจมีวันหยุดพักผ่อนสัปดาห์ละ 1 วัน แต่มีความประสงค์จะไปท่องเที่ยวต่างจังหวัด สามารถเลือกเส้นทางได้ 2 แบบคือ

- แบบที่ 1 เส้นทางการท่องเที่ยวเฉพาะใน จ. เพชรบุรี เริ่มจากกรุงเทพฯ

ไปตามทางหลวงธนบุรี-ปากท่อ แวะชมแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองเพชรบุรี ประเภทที่เป็นโบราณสถานสำคัญต่าง ๆ จากนั้นออกจากตัวเมืองเพชรบุรีไปยังเขื่อนแก่งกระจาน จากเขื่อนแก่งกระจานรับประทานอาหารกลางวันแล้วตรงไปชายหาดชะอำ จากนั้นพักผ่อนตามอัธยาศัย เที่ยวกลับจากชายหาดชะอำเข้าสู่ตัวเมืองเพชรบุรีเพื่อแวะซื้อสินค้าพื้นเมืองประเภทขนมต่าง ๆ เป็นของฝาก จากนั้นกลับสู่กรุงเทพฯ ด้วยเส้นทางธนบุรี-ปากท่อ (ดูแผนภูมิที่ 7.1)

- แบบที่ 2 เส้นทางการท่องเที่ยว จ. เพชรบุรีและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง มีรูปแบบ

ย่อย 3 รูปแบบคือ

(ก) เริ่มจากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงสายธนบุรี-ปากท่อ เข้าทางแยก

ถนนแม่กลอง-บางแพ (325) แวะชม การทำน้ำตาลมะพร้าว และตลาดน้ำดำเนินสะดวก ออกจากตลาดน้ำ ย้อนกลับมาเส้นทางเดิม ผ่านตัวเมืองเพชรบุรีและ ไปยังชายหาดชะอำ พักผ่อนตามอัธยาศัย เที่ยวกลับจากชายหาดชะอำ เข้าสู่ตัวเมืองเพชรบุรี แวะซื้อสินค้าพื้นเมือง จากนั้นกลับกรุงเทพฯ ตามเส้นทางสายธนบุรี-ปากท่อ (ดูแผนภูมิที่ 7.2)

(ข) เริ่มจากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงสายธนบุรี-ปากท่อ แวะชม
 วิวที่คันและถ้ำรูปการทักนาเกลือ ประมาณ 15 นาที จากนั้นมุ่งสู่ จ.สมุทรสงคราม เข้าสู่เส้นทาง
 แม่งลองบางแพ แวะชม การทำน้ำตาลมะพร้าว และตลาดน้ำดำเนินสะดวก ออกจากตลาดน้ำ ย้อน
 กลับมาเส้นทางเดิมเข้าสู่ตัวเมืองเพชรบุรี รับประทานอาหารกลางวันและชมแหล่งท่องเที่ยวโบราณ
 สถานที่ภายในเมืองจากนั้นไปชมการแสดงที่สวนสามพรานโดยเดินทางตามเส้นทางเพชรเกษม จากนั้น
 กลับกรุงเทพฯ ตามเส้นทาง เพชรเกษม (ดูแผนภูมิที่ 7.3)

(ค) เริ่มจากกรุงเทพฯ โดยใช้เส้นทางและแวะชมแหล่งท่องเที่ยว
 ต่าง ๆ ตามแบบข้อ (ข) ยกเว้นเรื่องเวลาคือเที่ยวที่ตลาดน้ำและตัวเมืองเพชรบุรีน้อยลง เพื่อที่จะ
 มีเวลา แวะชมพระปฐมเจดีย์เพิ่มขึ้นได้อีก 1 แห่ง ก่อนจะไปชมการแสดงที่สวนสามพราน (ดูแผน
 ภูมิที่ 7.3)

2. เส้นทางการท่องเที่ยวแบบพักผ่อนสุดสัปดาห์ 2 วัน 1 คืน เหมาะ
 สำหรับครอบครัวหรือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีเวลาว่างในช่วงเสาร์-อาทิตย์ และต้องการเปลี่ยนบรรยากาศ
 ไปท่องเที่ยวและค้างแรมต่างจังหวัด สามารถเลือกเส้นทางได้ 2 แบบคือ

- แบบที่ 1 เส้นทางท่องเที่ยวเฉพาะใน จ.เพชรบุรี เริ่มจากกรุงเทพฯ
 ไปตามทางหลวงธนบุรี-ปากท่อ แวะชมแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองเพชรบุรี จากนั้นออกเดินทาง
 ไปแวะชมเขื่อนแก่งกระจาน จากเขื่อนแก่งกระจานไปแวะซื้อผักผลไม้หรือสินค้าอื่นที่น่าสนใจจาก
 สหกรณ์หุบกะพง จากนั้นตรงไปยังชายหาดชะอำ พักผ่อนตามอริยาศัย (ค้างแรม 1 คืน) วันที่ 2
 พักผ่อนเล่นน้ำยังชายหาดชะอำ ช่วงบ่ายออกจากชายหาดชะอำ เข้าสู่ตัวเมืองเพชรบุรีเพื่อหาซื้อ
 ของที่ระลึกเป็นของฝากจากนั้นกลับสู่กรุงเทพฯ ด้วยเส้นทางสายธนบุรี-ปากท่อ (ดูแผนภูมิที่ 7.4)

- แบบที่ 2 เส้นทางท่องเที่ยว จ.เพชรบุรีและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง
 เริ่มจากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงสายธนบุรี-ปากท่อ เข้าทางแยกแม่กลอง-บางแพ ไปชมการทำ
 น้ำตาลมะพร้าว และตลาดน้ำดำเนินสะดวก ออกจากตลาดน้ำ ผ่านตัวเมืองเพชรบุรี ไปยัง เขื่อนแก่ง
 กระจาน รับประทานอาหารกลางวัน จากนั้นแวะไปสหกรณ์หุบกะพง ซื้อผักผลไม้ แล้วตรงไปชะอำ

พักผ่อนเล่นน้ำ (ค้างแรม 1 คืน) วันที่ 2 พักผ่อนตามอรัยาศัย ตอนบ่ายออกจากชายหาดชะอำ
เข้าสู่ตัวเมืองเพชรบุรีชมแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองและซื้อของฝาก จากนั้นกลับกรุงเทพฯ ด้วยเส้น
ทางธนบุรี-ปากท่อ (ดูแผนภูมิที่ 7.5)

3. เส้นทางการท่องเที่ยวแบบหยุดพักร้อนประจำปี เหมาะสำหรับครอบครัว
หรือเพื่อนฝูงซึ่งมีโอกาสหยุดพักร้อน ประจำปี ตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป หรือนักเรียน นักศึกษา ที่หยุด
เทอมและมีเวลาไปท่องเที่ยวต่างจังหวัดกันเป็นหมู่คณะ ซึ่งต้องการรูปแบบการท่องเที่ยวที่สามารถ
ชมแหล่งท่องเที่ยวได้หลาย ๆ ประเภทภายในระยะเวลา 3-4 วัน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศ
ในการท่องเที่ยวให้ต่างกันไป เส้นทางท่องเที่ยวประเภทนี้ สามารถแบ่งตามระยะเวลาได้ 2
แบบคือ

- แบบที่ 1 เส้นทางท่องเที่ยวแบบ 3 วัน 2 คืน มีรูปแบบย่อย 2 รูปแบบคือ

(ก) เข้าวันที่ 1 ออกจากกรุงเทพมหานคร ไปตามเส้นทางเพชรเกษม
เข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 325 เพื่อแวะชมตลาดน้ำดำเนินสะดวก ออกจากตลาดน้ำ เข้าสู่ตัว
เมืองเพชรบุรีเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวในเขตตัวเมืองเพชรบุรี จากนั้นออกจากตัวเมืองเพชรบุรี
ตรงไปยังเขื่อนแก่งกระจานพักผ่อนตามอรัยาศัย อาจลงเรือเที่ยวชมทะเลสาบเหนือเขื่อนก็ได้ (ค้าง
แรมคืนที่ 1) เข้าวันที่ 2 ออกจากเขื่อนแก่งกระจานตรงไปยังสหกรณ์หุบกะพง ซื้อผักผลไม้และ
ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรต่าง ๆ และตรงไปยังชายหาดหัวหิน เที่ยวชมเขาตะเกียบ และชายหาด
หัวหิน จากนั้นวกกลับมายังชายหาดชะอำ เพื่อพักผ่อน (ค้างแรมคืนที่ 2) เข้าวันที่ 3 เล่นน้ำ
ตามอรัยาศัย ตอนบ่ายออกจากชายหาดชะอำ แวะตัวเมืองเพชรบุรี เพื่อซื้อของที่ระลึกกลับบ้าน
จากตัวเมืองเพชรบุรีออกเดินทางกลับตามถนนสายธนบุรี-ปากท่อ (ดูแผนภูมิที่ 7.6)

(ข) เข้าวันที่ 1 ออกจากกรุงเทพฯ ไปตามเส้นทางธนบุรี-ปากท่อ
ตรงไปยังอุทยานแห่งชาติเขาลำน้ำร้อยยอด เที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติประเภทต่าง ๆ
ภายในอุทยานฯ (ค้างแรมคืนที่ 1) เข้าวันที่ 2 สามารถเที่ยวในอุทยานฯ ได้ต่อ หลังอาหาร
กลางวัน จากนั้นออกเดินทางไปตามอากาศชายทะเล โดยมีสถานที่ให้เลือกระหว่างชายหาดชะอำ

และย้ายหาดหัวหิน จากนั้นพักผ่อนตามอริยาศัย (ค้างแรมคืนที่ 2) เข้าวันที่ 3 เล่นน้ำตามอริยาศัย ตอนบ่ายเดินทางกลับกรุงเทพฯ โดยแวะซื้อของฝากที่ตัวเมืองเพชรบุรี และลாமารถชมแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองได้อีกด้วย จากนั้นกลับสู่กรุงเทพฯ ด้วยเส้นทางสายธนบุรี-ปากท่อ (ดูแผนภูมิที่ 7.7)

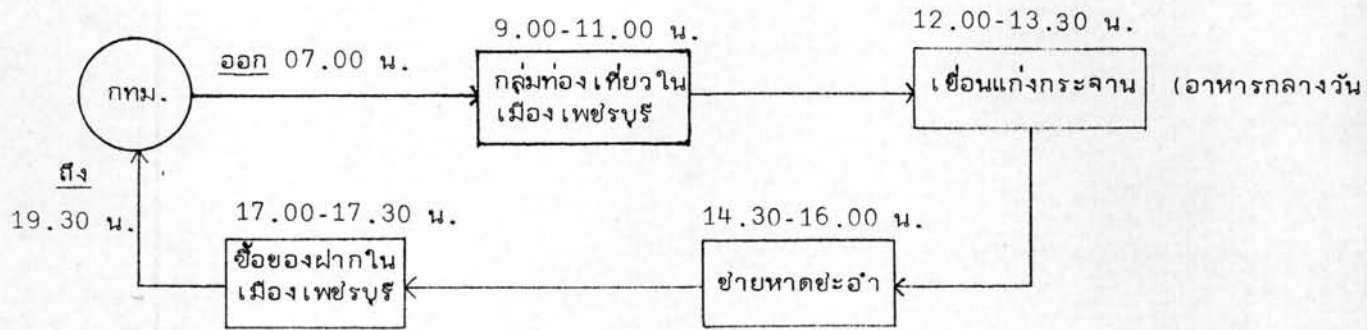
- แบบที่ 2 การท่องเที่ยวแบบ 4 วัน 3 คืน เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวประเภทที่ชอบความสงบสุขสงบ และสัมผัสกับรสชาตการท่องเที่ยวที่น่าสนุกสนานเต็มอิ่ม โดยมีแผนการเดินทางดังนี้ เข้าวันที่ 1 ออกจากกรุงเทพฯ ไปตามเส้นทางสายเพชรเกษม เข้าสู่เส้นทางสายบางแพ-แม่กลอง แวะชมตลาดน้ำดำเนินสะดวก ออกจากตลาดน้ำ เข้าสู่ตัวเมืองเพชรบุรี เพื่อชมแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถาน จากนั้นออกจากตัวเมืองเพชรบุรี ตรงไปยังเขื่อนแก่งกระจาน พักผ่อนชมทิวทัศน์ทะเลสาบเหนือเขื่อนด้วยการนั่งเรือ (ค้างแรมคืนที่ 1)

เข้าวันที่ 2 ออกจากเขื่อนแก่งกระจานเข้าสู่ ไปตามเส้นทางเพชรเกษมตรงไปยังอุทยานแห่งชาติ เขาส้มร้อยยอด สามารถเลือกชมแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม เช่น ถ้ำแก้ว ถ้ำไทร ถ้ำพระยานคร หาดเจ้าสามพระยา ถึงเวลาเย็นพักผ่อนที่บ้านพักของกรมป่าไม้ หรือตั้งเต็นท์กันเองแล้วแต่ความพอใจ กลางคืนอาจมีการจัดแคมป์ไฟได้ (ค้างแรมคืนที่ 2)

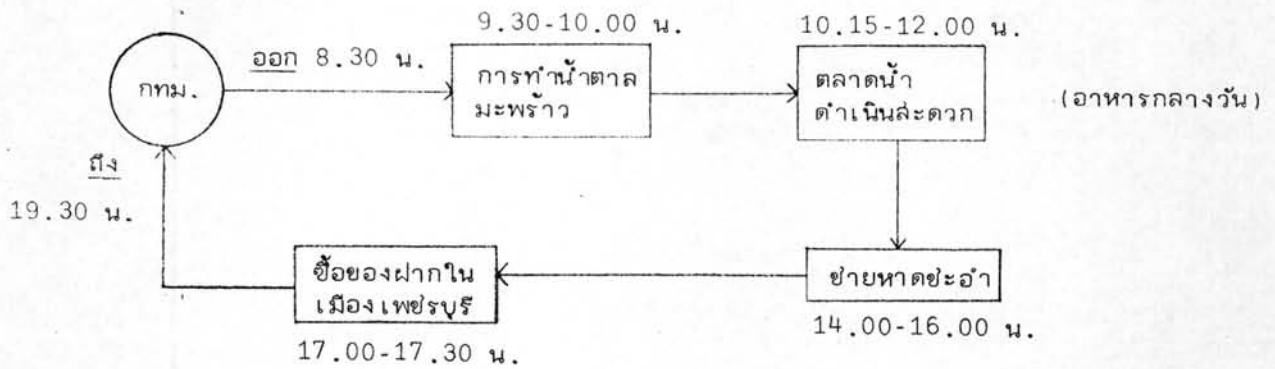
เข้าวันที่ 3 ออกจากอุทยานฯ กลับเข้าสู่ถนนเพชรเกษมตรงไปสัมผัสธรรมชาติยังอ่าวประจวบชมอ่าวมะนาวและเขาช่องกระจับประทานอาหารกลางวัน ประมาณ 14.00 น. ออกจากอ่าวประจวบ ย้อนกลับมาพักผ่อนเล่นน้ำทะเล ณ ชายหาดหัวหิน (ค้างแรมคืนที่ 3)

เข้าวันที่ 4 เล่นน้ำพักผ่อนตามอริยาศัย ตอนบ่ายได้เวลาออกเดินทาง เข้าสู่ตัวเมืองเพชรบุรีเพื่อหาซื้อของฝาก จากตัวเมืองเพชรบุรี ออกเดินทางกลับตามถนนสายธนบุรี-ปากท่อ (ดูแผนภูมิที่ 7.8)

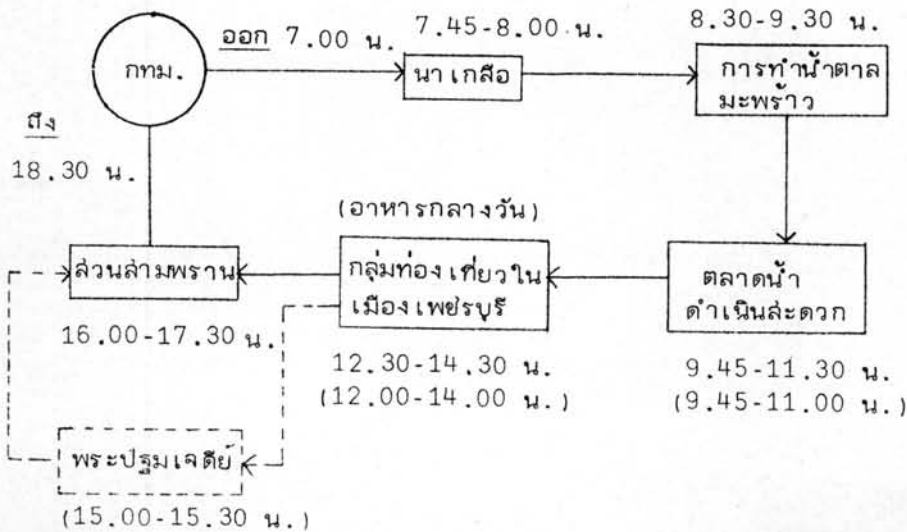
แผนภูมิที่ 7.1

แผนภูมิที่ 7.2

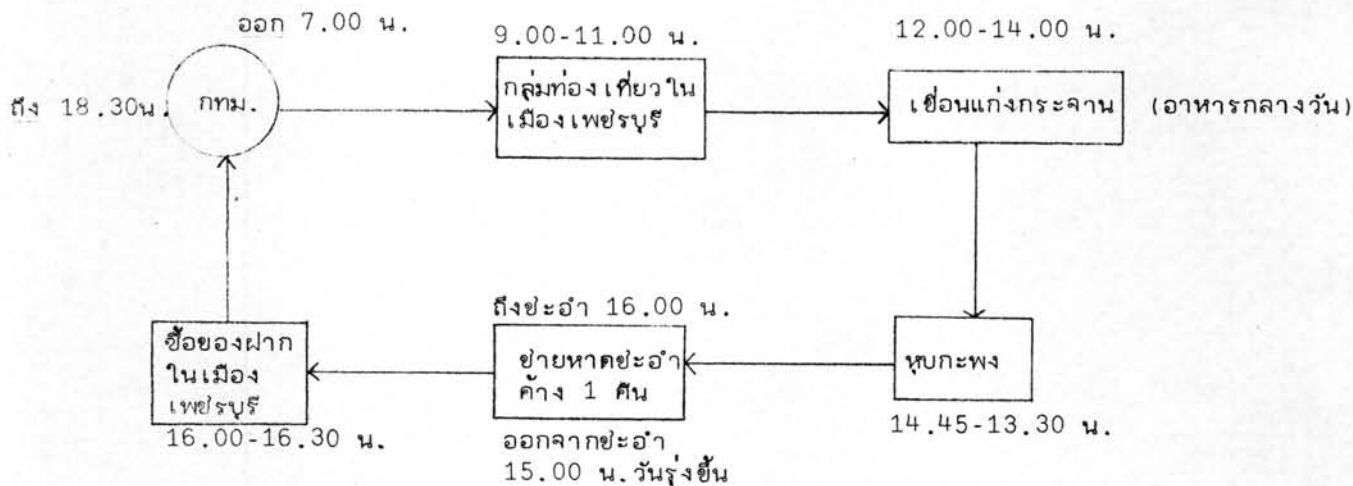

แผนภูมิที่ 7.3

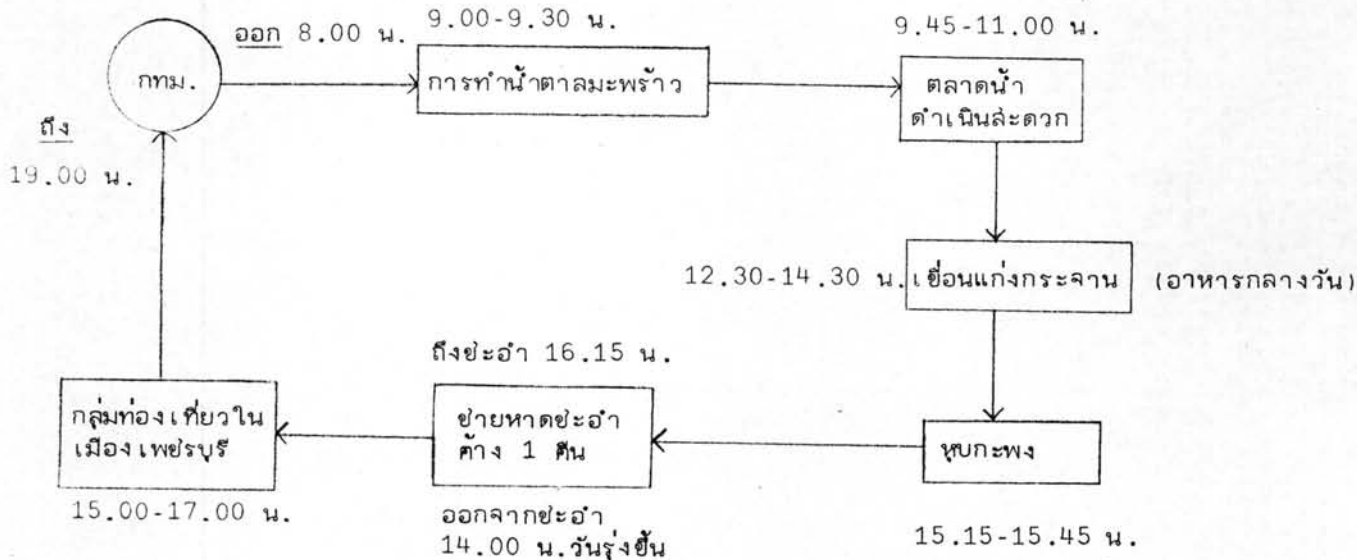

หมายเหตุ : แผนภูมิที่ 7.1-7.3 เป็นการจัดเส้นทางแบบ ไปเข้า-เป็นกลับ

แผนภูมิที่ 7.4

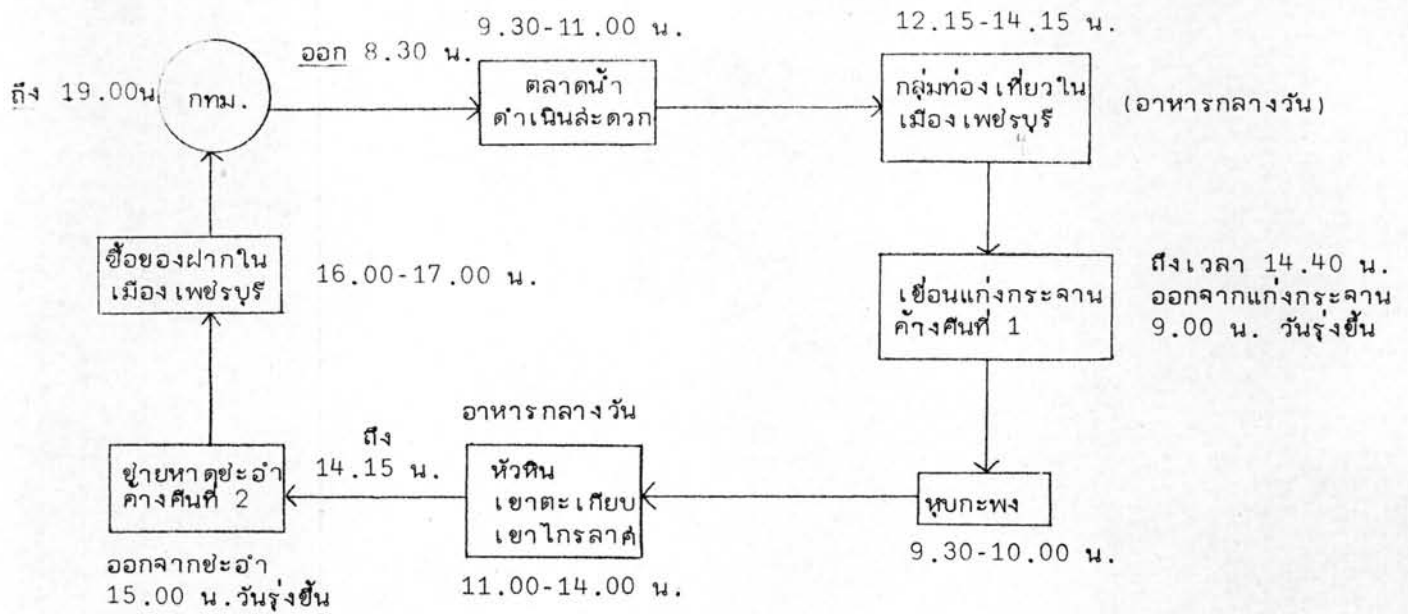

แผนภูมิที่ 7.5

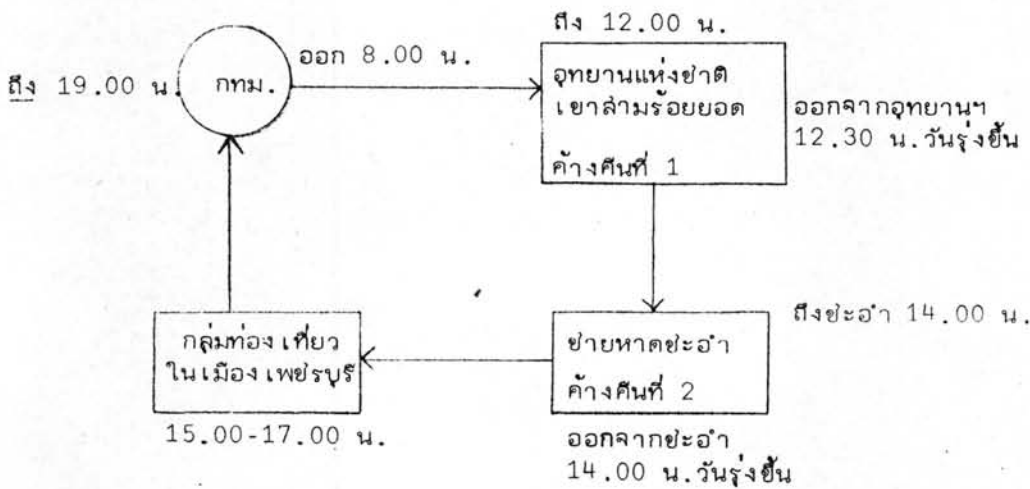

หมายเหตุ : แผนภูมิที่ 7.4-7.5 เป็นการจัดเส้นทางแบบพักค้างแรม 1 คืน

แผนภูมิที่ 7.6

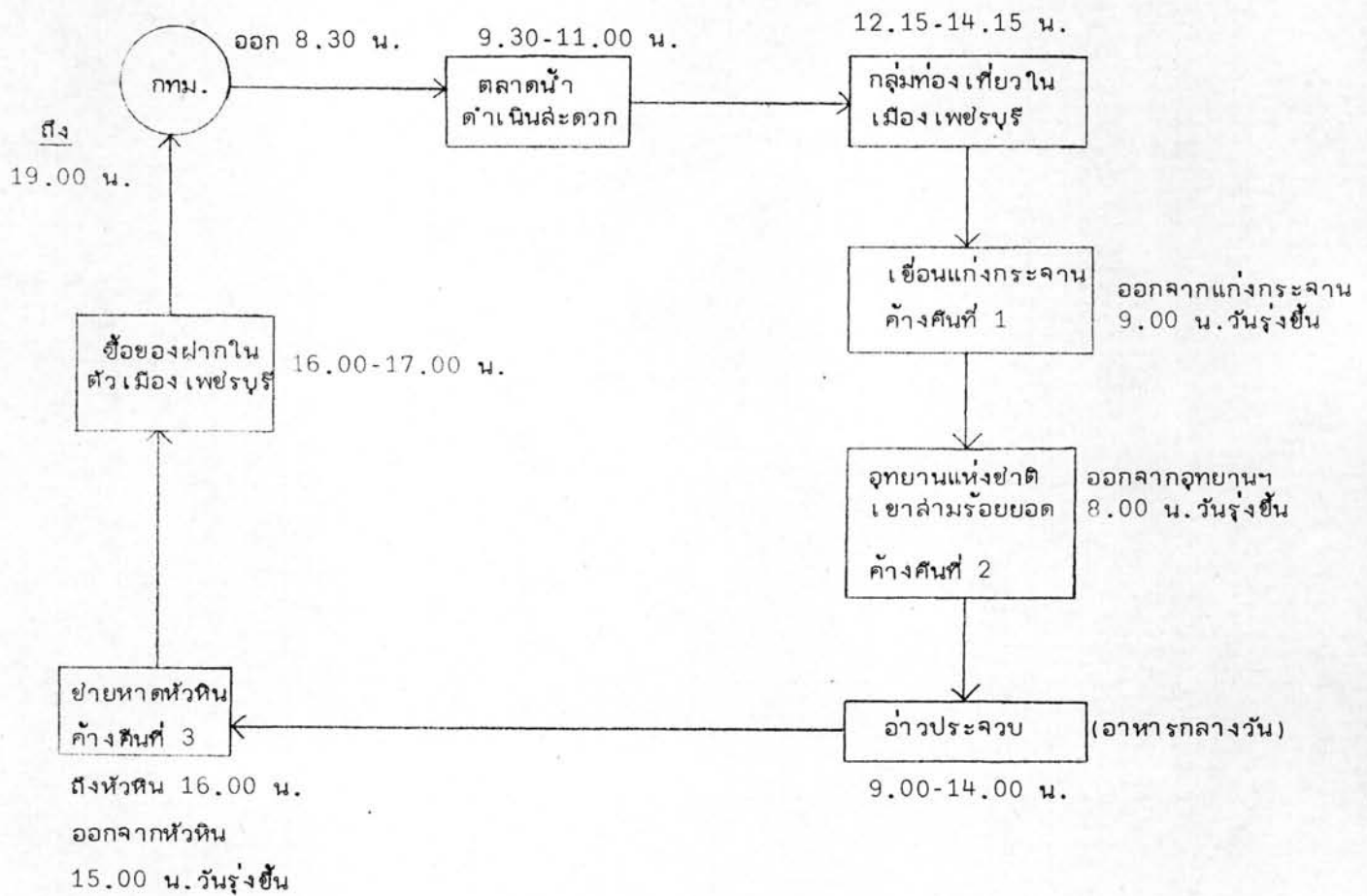

แผนภูมิที่ 7.7

หมายเหตุ : แผนภูมิที่ 7.6-7.7 เป็นการสัต์เส้นทางแบบพักค้างแรม 2 คืน

แผนภูมิที่ 7.8

หมายเหตุ : เวลาการแวะชมแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ของเส้นทางการท่องเที่ยวแบบ 4 วัน 3 คืนนี้

สามารถปรับให้เข้ากับเวลาได้ตามความเหมาะสม